ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας 4179
PRESS POST X+7
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΚΩΔΙΚΟΣ : 013596

Βόρεια πλευρά της βρύσης

Άρτοζήνος

Έκδοση του Συλλόγου Σερβαίων Αρκαδίας

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • syndesmosserveon@yahoo.gr

Έτ. 41ο • Αρ. φ. 206 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2017 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Νότια πλευρά της βρύσης

ΤΟ ΔΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕ ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ

Αγαπητοί πατριώτες

ΤΟ σημερινό 206ο φύλλο της εφημερίδας «Αρτοζήνος» είναι το τελευταίο που εκδίδεται από το τωρινό ΔΣ του Συνδέσμου μας, αφού τον ερχόμενο Αύγουστο λήγει η εντολή που είχε λάβει από την Γ. Συνέλευση, που έγινε στο χωριό πριν ένα χρόνο. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ, πως τα δύο τελευταία χρόνια δεν βρέθηκαν πατριώτες να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να γίνουν αρχαιρεσίες σύμφωνα με τα οριζόμενα στο καταστατικό και οι ΓΣ αναγκάστηκαν να διορίσουν διοικήσεις, ως έχουν το δικαίωμα. Έτσι αποφεύχθηκαν τα χειρότερα, η αδρανοποίηση δηλαδή ή και η διάλυση ακόμα του Συνδέσμου

ΕΜΕΙΣ, ως ΔΣ, οφείλουμε να κάνουμε έναν σύντομο απολογισμό του έργου μας και από την εφημερίδα (ο κανονικός θα γίνει από τον πρόεδρο κ. Ι. Μπόρα στη Γ. Συνέλευση στο χωριό), αφού είναι πολύ πιθανό να μην κυκλοφορήσει ξανά ο «Αρτοζήνος», στην περίπτωση που δεν βρεθούν πατριώτες να αναλάβουν την διοίκηση, είτε «εκλεγμένοι» είτε «διορισμένοι».

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Στη διάρκεια λοιπόν της χρονιάς που πέρασε (και της προηγούμενης) προσπαθήσαμε να κάνουμε ότι καλύτερο μπορούσαμε, στα πλαίσια ασφαλώς του χρόνου που διαθέταμε, των προσωπικών μας ικανοτήτων και δυνατοτήτων αλλά και των γενικότερων συνθηκών της εποχής. Αν μπορούσαμε να κάναμε κάτι περισσότερο θα το κάναμε! Οι προτεραιότητες μας επικεντρώθηκαν στα εξής θέματα:

Α) Συνέχιση λειτουργίας της εφημερίδας «Αρτοζήνος» και της ιστοσελίδας «servou.gr».

*** Εφημερίδα «Αρτοζήνος».** Για το έντυπο αυτό του Συνδέσμου, που αποτελεί τον συνεκτικό κρίκο-δεσμό μεταξύ των απανταχού της γης Σερβαίων και φέρνει στα σπίτια όλων μας τα νέα των πατριωτών, καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια για την τρίμηνη έκδοση του. Έχουμε την εντύπωση πως η μέγιστη πλειοψηφία των πατριωτών έχει αποδεχθεί την εφημερίδα από τότε που πρωτοεκδόθηκε (1976, επί προεδρίας αείμνηστου Στάθη Δάρα), την αγαπάει και την προσμένει.

ΣΕ ΟΤΙ αφορά στο περιεχόμενο, φροντίσαμε ώστε η ύλη να είναι πλέον αντιπροσωπευτική για το σύνολο των πατριωτών, άσχετα αν μένουν στο χωριό ή στα πέρατα του κόσμου. Εκτός από τα «νέα» που ενδιαφέρουν όλους, προσπαθήσαμε να αναδείξουμε τους πατριώτες (κυρίως νέους) που διακρίθηκαν για τις επιδόσεις τους και να φέρουμε σε γνώση όλων των πατριωτών άγνωστα στοιχεία του χωριού μας (από ιστορικής και όχι μόνο πλευράς). Ιδιαίτερη σημασία δώσαμε στα έργα Σερβαίων λογοτεχνών, μέσα από τα οποία αναδύεται η ιστορία, τα ήθη και έθιμα και γενικά όλα τα στοιχεία εκείνα που διαμόρφωσαν γενικά το χωριό και τους πατριώτες.

ΑΠΟ πλευράς αποστολής της εφημερίδας, για λόγους οικονομικούς, ο Αρτοζήνος ταχυδρομείται σε 700 περίπου πατριώτες, ανεξάρτητα αν πληρώνουν ή όχι τη συνδρομή τους. Κάθε φύλλο σε 8σελιδη μορφή, στοιχίζει περί τα 700 ευρώ. Αξίζει να σημειωθεί πως οι ευνοϊκοί-οικονομικοί όροι από πλευράς Πολιτείας, προϋποθέτουν υποχρεωτική ανά 3μηνο κυκλοφορία της εφημερίδας. Τον τελευταίο χρόνο πλήρωσαν συνδρομή περί τους 120 πατριώτες

*** Ιστοσελίδα servou.gr**

ΤΟ υπέροχο αυτό δημιούργημα του Συνδέσμου μας βρίσκεται σε λειτουργία για 8,5 χρόνια. Ότι και να πει κανείς εί

συνέχεια στη σελ. 8

ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Την Τετάρτη, 16-8-17, το ΔΣ του Συνδέσμου καλεί όλους τους πατριώτες να προσέλθουν στη Γ. Συνέλευση, που θα γίνει στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου και ώρα 10,00.

Η συνέλευση αυτή ίσως είναι η πλέον κρίσιμη, αφού θα αποφασιστεί τι θα γίνει με το μέλλον του Συνδέσμου. Όσοι αγαπάνε το Σύνδεσμο και θέλουν να συνεχίσει να υπάρχει (έστω και χωρίς ουσιαστικό έργο για κάποιο διάστημα) οφείλουν να προσέλθουν.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΙΚΡΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ.

Είναι γνωστό σε όλους μας πως ο ιστορικός μας Σύνδεσμος, στη διάρκεια των 95 χρόνων λειτουργίας του, έχει να επιδείξει πληθώρα τεχνικών έργων που έγιναν στο χωριό (σχολείο, εκκλησία, δρόμοι, Πολ. Κέντρο κλπ), τα οποία διευκόλυναν τα μέγιστα τους πατριώτες στην καθημερινότητά τους, αλλά και αναβάθμισαν αισθητά την ποιότητα της ζωής τους.

Το σημερινό ΔΣ συνεχίζοντας αυτή την παράδοση και στα πλαίσια των δυνατοτήτων του προγραμμάτισε και εκτέλεσε (τον περασμένο Ιούνιο) τέσσερα μικρά έργα:

α) Κατασκεύασε μια μικρή πέτρινη βρύση στον προαύλιο χώρο του Ι. Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου, στη γνωστή μας πλατεία της «Ράχης».

συνέχεια στη σελ. 3

ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΞΕΝΩΝΑΣ.

Ο πρόεδρος του χωριού κ. Γιάννης Ρουσιάς μας ενημέρωσε σχετικά με το θέμα αυτό.

Όπως είναι γνωστό, το σχολείο του χωριού μας θα μετατραπεί σε ξενώνα. Από πλευράς διαδικασίας το Υπουργείο Οικονομίας έστειλε στις 16/06/2017 (Α.Π. οικ. 7328) στο Δήμο Γορτυνίας την σχετική απόφαση.

Στο σχετικό έγγραφο αναφέρονται μεταξύ άλλων:

Θέμα: Ένταξη της πράξης «κατασκευή ξενώνα στο Δ.Δ. Σέρβου» με κωδικό ΟΠΣ 5002155, στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Υποδομές Μεταφορών, Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη 2014-2020».

Το Υπουργείο αποφασίζει την ένταξη της Πράξης «Κατασκευή ξενώνα στο ΔΔ Σέρβου» στον Άξονα Προτεραιότητας «ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ-ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ του Ε.Π. «Υποδομές Μεταφορών, Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη»

Η προτεινόμενη πράξη αφορά στην ανακαίνιση του παλιού κτιρίου του σχολείου, που βρίσκεται εντός της Τ.Κ. Σέρβου της Δημοτικής Ενότητας Ηραίας του Δήμου Γορτυνίας και τη μετατροπή του σε ξενώνα ευπαθών κοινωνικών ομάδων (ηλικιωμένοι κλπ.)

Κωδικός πράξης 5002155. κωδικός δικαιούχου 40103277.

Ημερ. έναρξης Πράξης η 25/04/2017. Ημερ. λήξης Πράξης η 31/12/2023.

Ημερ. ανάληψης της πρώτης νομικής δέσμευσης του κύριου υποέργου ορίζεται η 21/12/2017.

Σύνολο δαπανών με παραστατικά 555.000 ευρώ.

Η Ειδική Γραμματέας Διαχείρισης
Τομεακών ΕΠ ΕΤΠΑ και ΤΑ
Φωτονιάτα Ευγενία.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ.

Είναι γνωστό πως οι δυνατότητες του Συνδέσμου μας τα τελευταία χρόνια είναι περιορισμένες και στον τομέα της οργάνωσης εκδηλώσεων, τόσο λόγω των πενιχρών οικονομικών του δυνατοτήτων, όσο και λόγω του γεγονότος πως δεν βρέθηκαν πατριώτες να αναλάβουν εθελοντικά τη διοίκηση και να δουλέψουν για τους συμπολίτες τους.

Για το φετινό εορτασμό, από πλευράς Συνδέσμου, θα περιοριστούμε μόνο σε μία μουσική εκδήλωση το απόγευμα της Παναγίας, στην πλατεία της Ράχης.

Ο Σύνδεσμος θα κεράσει γλυκό και ποτό.

Επειδή τα οικονομικά του Συνδέσμου δεν επιτρέπουν «ζωντανή μουσική» (ούτε βρέθηκε κάποιος πατριώτης να αναλάβει το κόστος) το ΔΣ αποφάσισε «ηλεκτρονική» μουσική με DG, όπως ακριβώς έγινε στο χορό του Συνδέσμου (ελπίζουμε πως με την λαχειοφόρο θα βγει το κόστος).

Δυστυχώς η προσπάθεια να συννεοηθούν και να αναλάβουν τα μαγαζιά του χωριού την εκδήλωση με φαγητά κλπ (και για δικό τους λογαριασμό), δεν απέδωσε.

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Σάββατο 12 Αυγούστου, θα γίνει στο Πολ. Κέντρο εκδήλωση για τα παιδιά που θα περιλαμβάνει κατασκευές κλπ.

Πέμπτη 17 Αυγούστου θα γίνει παράσταση καραγκιόζη στην πλατεία της Ράχης.

Οι δύο αυτές εκδηλώσεις γίνονται με φροντίδα της πατριώτισσας Μαρίνας Διαμαντοπούλου, που είναι πρόεδρος ΔΗΓΕΚ στο δήμο Γορτυνίας.

Εορτασμός Αγίου Κωνσταντίνου στους Αράπηδες

Ωραία η φετινή μέρα εορτασμού του Αγίου Κωνσταντίνου, με άριστες καιρικές συνθήκες και τους ευλαβείς προσκυνητές και άλλοι επισκέπτες να ξεπερνούν κατά πολύ τους εκατό.

Οι Αραπαίοι τα είχαν φροντίσει όλα στην εντέλεια, ώστε ο εορτασμός να είναι πανηγυρικός, με τα δεδομένα της σημερινής εποχής. Θα ήταν ευχής έργο αν και οι Σερβαίοι έπαιρναν ως παράδειγμα τους Αραπαίους και οργάνωναν ένα ανάλογο πανηγύρι της Παναγίας στο χωριό, ιδιαίτερα στις μέρες μας, που ο Σύνδεσμος αδυνατεί να το οργανώσει.

Την παραμονή έγινε εσπερινός από τον εξαιρετικό Ιερέα και καθηγητή πατέρα Γρηγόριο Ρεμούνδο και μετά τη λειτουργία προσφέρθηκε από τους ντόπιους γίδα βραστή, με καλό κρασί κλπ.

Την Κυριακή το πρωί, ανήμερα της εορτής του Αγίου, όλοι σχεδόν οι Σερβαίοι που ήσαν στο χωριό και όσοι ήρθαν για τον εορτασμό, άρχισαν να κατηφορίζουν με τα αυτοκίνητά τους προς το συνοικισμό, όπου όλοι οι Αραπαίοι βρίσκονταν «στο πόδι» και προσπαθούσαν να εξυπηρετήσουν όλους, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Πλην των Σερβαίων και άλλοι κοντοχωριανοί είχαν προσέλθει να συμμετάσχουν στον εορτασμό.

Ο περίβολος του Ναού ιδιαίτερα φροντισμένος με το πλακόστρωτο εντυπωσιακό. Στη Βόρεια πλευρά του περιβόλου οι Αραπαίοι έχουν φτιάξει ένα στέγαστρο για την περίπτωση βροχής, όπως συνέβη στον περσινό εορτασμό. Στη συνέχεια του στέγαστρου υπάρχει μια μεγάλη αίθουσα-κουζίνα με όλα τα απαραίτητα για ετοιμασία φαγητών κλπ.

Δίπλα από την αίθουσα αυτή υπάρχει τουαλέτα και στη συνέχεια πάρκινγ για τα αυτοκίνητα.

Πίσω ακριβώς από το Ναό είναι το κοιμητήριο των Αραπαίων, όπου υπάρχει και ο τάφος του Αλέξη Χρονόπουλου και του Ηλία Χειμώνα.

Λεπτομέρειες στη σελ. 3

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

*Η Χριστίνα, κόρη του πατριώτη μας Βασίλη Χ. Παπαγεωργίου απέκτησε στις 9-3-2017 το τρίτο της παιδάκι, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Το κοριτσάκι αυτό είναι το πέμπτο εγγόνι του πανευτυχή παππού Βασίλη (3 αγόρια και 2 κορίτσια), αφού έχει και άλλα δύο από την κόρη του Θάλεια.

*Η Μαρία, κόρη του Παναγή Ν. Δάρα και ο σύζυγός της Γ. Κορμάς απέκτησαν αγοράκι.

*Ο Γεράσιμος, γιος του Γιάννη Ν. Δάρα (Νταρόγιαννη) και η σύζυγος του Ιωάννα Δεληκοστωπούλου απέκτησαν το τρίτο τους αγοράκι.

ΤΟ ΔΣ του Συνδέσμου μας εύχεται στα νεογέννητα να είναι καλότυχα στη ζωή τους και στους ευτυχείς γονείς, παππούδες γιαγιάδες και λοιπούς συγγενείς να τους ζήσουν, να τα καμαρώνουν και να τα χαίρονται.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Την Κυριακή 28 Μαΐου 2017 έγινε η βάπτιση της κόρης του Νίκου Διογ. Κομιχίλη (γιού της Σοφίας Ν. Βέργου-Μάρκου-) και της συζύγου του Λουκίας.

Το όνομα αυτής είναι Ηλέκτρα και το μυστήριο έγινε στον Ι. Ναό «Αγία Ελευθερώτρια» στην Σαλαμίνα.

Μετά τη βάπτιση οι γονείς δεξιώθηκαν τους μετέχοντες στο μυστήριο σε Κέντρο της περιοχής και διασκέδασαν για το ευτυχές γεγονός.

Ο Νίκος και η σύζυγός του εργάζονται στο χώρο παροχής υπηρεσιών υγείας και ιδιαίτερα στον τομέα μεταφοράς μοσχευμάτων κλπ.

Το ΔΣ του Συνδέσμου μας εύχεται στο κοριτσάκι να είναι καλότυχο στη ζωή του και σε όλους τους συγγενείς να τους ζήσει και να το χαίρονται.

ΓΑΜΟΙ

*ΜΑΡΙΝΑΣ ΗΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Το Σάββατο 22 Ιουλίου 2017 έγινε ο γάμος της Μαρίνας με τον Άρη Παναγιωτόπουλο, στον Ιερό Ναό Υψώσεως Τιμίου Σταυρού Παπάγου-Χολαργού. Μετά το μυστήριο δόθηκε δεξίωση στο σπίτι της οικογένειας στο Μαρκόπουλο Ωρωπού.

*ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΗΛ. ΧΕΙΜΩΝΑ

Το Σάββατο 8 Ιουλίου 2017 έγινε ο θρησκευτικός γάμος του Θεόδωρου Χειμώνα, γιου του αείμνηστου προέδρου του Συνδέσμου μας Ηλία, με την Ειρήνη Φανουράκη. Συγχρόνως έγινε και η βάπτιση της δεύτερης κόρης τους. Το μυστήριο έγινε στον Ι. Ναό Εισοδίων Θεοτόκου, στον Ιππικό Όμιλο Ηρακλείου Κρήτης. Μετά το γάμο/βάπτιση δόθηκε δεξίωση στο χώρο του Ιππικού Ομίλου. Ο Θεόδωρος είναι καρδιολόγος στην Αθήνα και η σύζυγός του ψυχίατρος.

*ΣΟΦΙΑΣ ΑΘ. ΣΤΡΙΚΟΥ

Η Σοφία, κόρη του πατριώτη μας Αθανασίου Π. Στρίκου, παντρεύτηκε με τον Δημήτριο Κοτσιάνη. Το μυστήριο έγινε στην Μονεμβασία, στο Ι. Ναό Ελκομένου Χριστού και το ευλόγησε ο Σεβασμιότατος μητροπολίτης Λακεδαίμονος και Σπάρτης κ.κ. Ευστάθιος.

ΑΘΗΝΑΣ Κ. ΔΑΡΑ.

Στις 29 Απριλίου έγινε ο γάμος της Αθηνάς, κόρης του Κώστα Ν. Δάρα (είναι μέλος του ΔΣ του Συνδέσμου μας) με τον Παναγιώτη Ανδριώτη. Το μυστήριο έγινε στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Κηφισιάς. Μετά το μυστήριο το ζευγάρι δεξιώθηκε τους καλεσμένους του σε Κέντρο της περιοχής και το γλέντι κράτησε μέχρι το …πρωί.

Το ΔΣ του Συνδέσμου μας εύχεται κάθε χαρά και ευτυχία στα νεόνυμφα ζευγάρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

*ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΚΩΣΤΑΣ, 84 ετών.

Έφυγε από τη ζωή στις 30.6.2017 ο συγχωριανός μας Κώστας Ιωάννου Παναγόπουλος, μετά από σύντομη κακοήθη νόσο. Η εξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη (1.7.2017) και ώρα 12.30 από την εκκλησία του χωριού μας «Η Κοίμηση της Θεοτόκου», με τη συνοδεία των κατοίκων και πολλών συγγενών και φίλων, που ήρθαν από την Αθήνα. Μετά την τελετή η οικογένεια παρέθεσε γεύμα στην ταβέρνα του Γιάννη Ρουσιά, σε όλους όσους συνόδευσαν τον Κώστα στου «Μπουλούτσου».

Ο Κώστας ήταν το 2ο από τα τέσσαρα παιδιά (Παναγής, Κώστας, Ηλίας και Κανέλλα) του Γιάννη Κ. Παναγόπουλου (Πανταλέχου) και της Μαρίας Ι. Σχίζα (Μπακαλόγιαννη). Παντρεύτηκε μια εξαιρετική γυναίκα, την Μαρία Κ. Κούλη από το συνοικισμό των Λαγκαδίων «Κουκουλίστρα» και απέκτησαν τρία παιδιά, το Γιάννη, το Σωτήρη και τη Σταυρούλα.

Ο Κώστας διέμενε στην Αθήνα (Νέο Ηράκλειο) και επαγγελματικά σταδιοδρόμησε στους Ηλεκτρικούς Σιδηροδρόμους (ΗΣΑΠ). Ήταν ενάρετος, καλοπροαίρετος άνθρωπος και εξαιρετικός οικογενειάρχης. Αγαπούσε ιδιαίτερα το χωριό μας και ήταν τακτικός επισκέπτης και μόνιμος παραθεριστής τα καλοκαίρια. Στο χωριό έχει επισκευάσει το πατρικό του σπίτι που πλημυρίζει στο πράσινο από γλάστρες και κληματαριές. Η απουσία του θα γίνει αισθητή το καλοκαίρι στο χωριό, γιατί ο Κώστας ήταν πολύ κοινωνικός άνθρωπος, έκανε παρέα με όλους και διασκέδαζε με το «τσιπουράκι» και τη «δηλωτή».

ΤΣΙΜΠΙΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, 74 ετών.

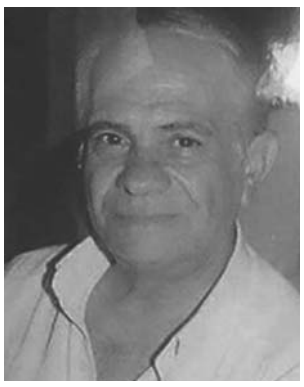

Έφυγε ξαφνικά από τη ζωή ο Σωτήριος Τσιμπίρης, σύζυγος της Θεοδώρας Αγγελή Κλεισούρα. Η εξόδιος ακολουθία έγινε τη Δευτέρα 8/5/17 από το νεκροταφείο της Καλλιθέας στις 11.30 το πρωί.

Ο Σωτήρης αγαπούσε πολύ το χωριό μας, το επισκεπτόταν με κάθε ευκαιρία και ήταν ιδιαίτερα αγαπητός από τους πατριώτες

Ο ξαφνικός θάνατός του σκόρπισε βαθύτατη θλίψη στους οικείους του και την οικογένεια του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει.

ΡΟΥΤΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, 52 ετών.

Απεβίωσε αιφνιδίως ο Παναγιώτης Γ. Ρούτουλας. Η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 22 Μαΐου 2017 και ώρα 6 μ.μ από την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου στην Πετρούπολη. Ο Παναγιώτης ήταν γιος του Γιώργη Ρούτουλα από το γειτονικό μας χωριό Λυκούρεση. Παντρεύτηκε τη Νικολίτσα Ηλ. Κωνσταντοπούλου, θυγατέρα των συγχωριανών μας Ηλία Νικ. Κωνσταντόπουλου και της Μαρίας Μαρίνη Ρουσιά, και απέκτησαν δύο παιδιά, την Ηλιάννα και το Γιώργο.

ΚΑΤΣΙΑΠΗ ΜΑΡΙΑ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ, 85 ετών.

Έφυγε από τη ζωή στις 20 Ιουνίου, η Μαριγούλα, χήρα Νικολάου Θεοφίλη. Η εξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη από τις Κολίνες Αρκαδίας. Ήταν το 6ο από τα 8 παιδιά του Νίκου Κατσιάπη. Από αυτά στη ζωή βρίσκονται η Χρυσούλα και η Παναγιώτα. Η Μαριγούλα έχει ένα γιό καθηγητή Πανεπιστημίου θετικών επιστημών, που διαπρέπει στο εξωτερικό, με έδρα την Ισπανία.

Το ΔΣ του Συλλόγου μας εκφράζει τη συμπάθειά του σε όλες τις οικογένειες των πατριωτών, που έχασαν τους δικούς τους ανθρώπους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

*ΜΠΟΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ του ΧΡ: 2.000 ευρώ από την κόρη του Χριστίνα

*ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΙΝΗ ΒΕΡΓΟΥ: 50 ευρώ από την Γκούτη-Δημητρουλάκη Κούλα

*ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑ ΑΝΔΡ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ: 50 ευρώ από τον αδερφό της Βασίλη.

*ΕΙΡΗΝΗΣ Ι. ΜΠΟΡΑ-ΜΑΝΟΥΣΟΥ: 50 ευρώ από τον σύζυγο της Γιάννη και 50 ευρώ από τον ξάδερφό της Σταμαδιανό Κωνσταντίνο.

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ.

Επειδή το θέμα αναγραφής ονόματος κάποιου πατριώτη, που πρόσφερε κάτι σημαντικό στο χωριό, επανέρχεται με αφορμή κάποιο γεγονός, καλό είναι να θυμόμαστε και να γνωρίζουμε κάποια πράγματα. Αν μπει κανείς στο Ι. Ναό Κοιμ. Θεοτόκου θα δει πολλές εικόνες-δωρεές με αναγραφή ονομάτων (αυτών που τις δώρισαν, αυτών που θέλουν να μνημονεύσουν κλπ). Λογικό μπορεί να πει κανείς, ανεξάρτητα από την οικονομική αξία της εικόνας. Αν κάποιος πρόσφερε για την εκκλησία π.χ. εκατονταπλάσιο ποσό της αξίας μιας εικόνας, δεν πρέπει να φαίνεται και αυτού κάπου το όνομα; Παράδειγμα. Ο αείμνηστος «Πιλιστζής» (Ηλ. Λιατσόπουλος) πρόσφερε στην εκκλησία όλη του την περιουσία που διατέθηκε για το καμπαναριό κλπ. Είχε τοποθετηθεί μια σχετική μικρή πινακίδα που σήμερα δεν υπάρχει. Γιατί; Είναι σωστό (και «θεάρεστο») αυτό; Η θεωρία «...να ψοφήσει η γίδα του γείτονα... » ας μην έχει εφαρμογή στο δικό μας χωριό...

Λογικό δεν είναι που αναγράφηκε το όνομα του Ευθ. Δημητρόπουλου για την προσφορά του στη πλατεία της Ράχης;

Στο 202ο φύλλο της εφημερίδας «Αρτοζήνος» αναγράφονται τα ονόματα πατριωτών που υπήρξαν ευεργέτες στην κατασκευή του Ναού του Κ. Θεοτόκου, όπως προκύπτει από τα αρχεία του Συνδέσμου και κατάσταση αείμνηστου Παππα-Σωτήρη. Πρέπει να επισημανθεί πως εκτός από τα ονόματα ευεργετών που αναγράφονται στον πίνακα, είναι πολύ πιθανό να υπάρχουν και κάποια άλλα ονόματα ευεργετών, που είναι έργο του εκκλησιαστικού Συμβουλίου να τα αναζητήσει και να αποφασίσει σχετικά. Επίσης μπορεί να γίνει και αναγραφή ονομάτων δωρητών του Ναού, που πρόσφεραν μικρότερη βοήθεια, όπως για παράδειγμα δωρεά καμπάνας, ρολογιού, εγκατάσταση καλοριφέρ κλπ. Επίσης, είναι γνωστό πως καίρια ήταν η συμβολή των εφημερίων του χωριού Αναστασίου Φ. Σχίζα και Σωτηρίου Γ. Θανόπουλου.

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Α. Ονόματα από αρχεία Συνδέσμου.

1. Τρουπής Γ. Γεώργιος 2. Γκούτης Μαρίνης 3. Ηγούμενος Δαβίδ (Διον. Δημόπουλος) 4. Δημόπουλος Ηλίας 5. Δημόπουλος Ιωάννης (Γιατρός) 6. Λιατσόπουλος Ν. Ηλίας 7. Λίτσας Γεώργιος 8. Παναγόπουλος Γ. Χρήστος 9. Δάρας Ι. Δημήτριος 10.Σχίζας Ν. Θεόδωρος 11.Σχίζας Ν. Δημήτριος 12. Λιατσόπουλος Ηλίας (Πιλιτζής)

Β. Επί πλέον ονόματα, που έχουν γραφτεί από τον παππα-Σωτήρη και έχουν δημοσιευθεί στο βιβλίο Β. Δάρα.

13. Τσαντίλης Παναγιώτης 14. Λιατσόπουλος Νικ. (Ιερομόναχος Νικόδημος) 15. Κυριακόπουλος Ευθύμιος 16. Κυριακόπουλος Κωνσταντίνος 17. Κυριακοπούλου-Σχίζα Βάσω 18. Αναστασίου-Σκλήβα Αδαμαντία

Τι αγάπησα;

Ελένης θ. Τρουπή-Burillon.

Τους τριγμούς του πάγου μες τις λακκούβες τα κρύα χειμωνιάτικα πρωινά.

Τα αντικείμενα και τα πρόσωπα που κοίταζα κόντρα στον ήλιο και φωσφόριζαν ακόμη όταν έκλεινα τα μάτια μου. Κρατούσα τα μάτια μου κλειστά, ώσπου να εξαφανιστεί ολοκληρωτικά το περίγραμμα τους και επαναλάμβανα το πείραμα...

Την επαφή με το χώμα σε κάθε πέσιμο και τις επουλωμένες χωρίς φάρμακο πληγές.

Τη βουτηγμένη με τα χέρια μπουκιά ψωμί στο λάδι της σαλάτας! Και το αυτόματο «μηηηηη» που συνόδευε το εγχείρημα....

Τα μπάνια με μόνο το κάτω μαγιό, πριν αρχίσει η εφηβεία...

Τις βόλτες με το ποδήλατο ...πού ήθελα να πηγαίνω όλο και πιο μακριά

Εκείνο το ταχτάρισμα στα μητρικά γόνατα: «Της Ελένης μου το γάμο καλοκαίρι θα τον κάμω....»

Τις στριφτές τσιμπιές που μου έκοβε η γιαγιά μου, η Ελένη, στην Εκκλησία για να καθίσω φρόνιμα... Τις κυριακάτικες λειτουργίες που διαρκούσαν πάντα μέχρι τελικής απομνημόνευσης των κειμένων. Την αγωνία μου μήπως ο παπάς βγάλει λόγο και παρατείνει κι άλλο την αναμονή ως την κυριακάτικη αυγοκοφτή σούπα.

Το ζόρι που μου έκαναν, και ειδικά η γιαγιά μου, για να φάω μυαλό με αλατοπίπερο από το βραστό μοσχάρι...»φάε μυαλό για να βάλεις μυαλό ....θα γίνεις έξυπνη φάεεε..»

Τα γλυκόπικρα εγκώμια, του Επιταφίου, χωρίς τσιμπιές λόγω ημέρας...

Τους δημοτικούς χορούς που μας μάθαινε ο πατέρας μου στο σχολείο και ειδικά το «Σού' πα μάνα» ίσως γιατί ήταν νωχελικά αργόσυρτος... Τα δημοτικά τραγούδια και κυρίως , δεν ξέρω γιατί, τον «Μενούση»! Πάντα αναρωτιόμουν...τί όνομα είναι αυτό; Άκου «Μενούσης» και δη Μπιρμπίλης!!»

Την τελευταία πηχτή κόκκινη σταγόνα από το γλυκό του κουταλιού που την έγλυφα πάντα στα δάχτυλά μου, ενίοτε με τη γλώσσα στο πιατάκι...

Τα μαλλιοτραβήγματα με τα αδέρφια μου όταν έκανα ζαβολιές στο κρυφτό... «Αφού εσένα σου έτυχε να τα φυλάξεις , γιατί τώρα δε θες;»

Εκείνο το άρωμα καλοκαιριού που έμπαινε πάντα στο κορμί από τις ορθάνοιχτες γρίλιες της καρδιάς...

Τα τσαλακωμένα από το κάθισμα φουστάνια των κοριτσιών και τις αχτένιστες τούφες των αγοριών ..

Τη φωτογραφία αυτή κάποιος κάποτε την πήρε....

Τώρα όμως με παίρνει αυτή!

ΒΡΑΒΕΥΣΗ Ι. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Με χαρά πληροφορηθήκαμε πως ο πατριώτης Γιάννης Γ. Δημόπουλος (εγγονός του Παππαγιάννη) πήρε δύο βραβεία:

α) Golden Βραβείο στα Tourism Awards 2017 ως το Καλύτερο Site Προσφορών και

β) Silver Βραβείο στην κατηγορία Αξιοποίηση Μηχανών και Τεχνικών Αναζήτησης. Τα βραβεία διοργανώθηκαν από το Hotel & Restaurant της Boussias Communications, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Τουρισμού και του ΕΟΤ. Στόχος των βραβείων είναι η ανάδειξη της αριστείας και της καινοτομίας στο χώρο του Travel, Hospitality & Leisure.

Ο Γιάννης Δημόπουλος είναι ιδιοκτήτης της εταιρίας Πληροφορικής Atnet communications AE με αντικείμενο την ανάπτυξη επαγγελματικών ιστοσελίδων. Είναι και διαχειριστής της ιστοσελίδας ekdromi.gr, με έδρα και γραφεία στη Λ. Θηβών 510, 13123, Ίλιον Τηλ. 2105053003.

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:
Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας
«Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»
Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος Τ.Κ. 10560, Αθήνα
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ: Ε΄ ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Ιωάννης Κ. Μπόρας (6977 631017)

Συντακτική Επιτροπή:
Χρήστος Ι. Μαραγκός (6945-573835)
Θεόδωρος Γ. Τρουπής (6977-365905)

Συνδρομή: 30 € Εξωτερικού: 50 $ Αμερικής - 100 $. Αυστρ.

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική Σχεδίαση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα Τηλ. 210-5244-309

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΙΚΡΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ.

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

β) Καθάρισε και ανακαίνισε τη βρύση «Λιμνίτσα», που βρίσκεται πριν το νεκροταφείο «Μπουλούτσου», με επί πλέον πέτρινο παγκάκι.

Η Λιμνίτσα πρίν και μετά

γ) Έκανε αρμολόγημα (μέσα-έξω) στη βρύση «Δημοκοίτης» και έφτιαξε μικρό τοιχίο (πέτρινο παγκάκι με πλάτη) αντιστήριξης της δυτικής πλευράς επειδή υπήρχε μικρή κλίση.

δ) Αποκατέστησε τις ζημιές στο μισογκρεμισμένο εικονοστάσι του «Αγίου Ανδρέα», κοντά στο ξωκλήσι του Αγίου Νεκταρίου (και εκεί πέτρινο παγκάκι).

Η σκέψη κατασκευής της βρύσης προέκυψε κυρίως από την ανάγκη αντιμετώπισης των νερών που έτρεχαν για χρόνια στο συγκεκριμένο σημείο (από μια πρόχειρη σωλήνα νερού με λάστιχο), αλλά και την επιθυμία του ΔΣ να φτιάξει ένα προσεγμένο μικρό έργο (πριν τη λήξη της θητείας του), που να «δένει» και να εναρμονίζεται απόλυτα με τα άλλα υπέροχα έργα της πλατείας (εκκλησία, Πολ. Κέντρο, Ηρώο).

Είναι προφανές πως ο όλος σχεδιασμός έγινε με τις πολύ περιορισμένες δυνατότητες (από κάθε πλευρά), που διαθέτει σήμερα ο Σύνδεσμος και είναι σε όλους γνωστές.

Έτσι, το ΔΣ έκανε έκκληση στους πατριώτες, αν μπορούσε κάποιος να διαθέσει τα απαιτούμενα χρήματα για την αγορά των υλικών (δωρεά στη μνήμη κάποιου δικού του ανθρώπου) και ο Σύνδεσμος να αναλάβει τα υπόλοιπα. Αυτά, με δεδομένο πως ο γνωστός «Μήτσιος» του χωριού (κάτοικος από το 2.000, Αλβανικής καταγωγής και εξαιρετικός πετράς) είχε υποσχεθεί δωρεάν κατασκευή της βρύσης, ως έκφραση ευχαριστίας στους πατριώτες για την στήριξη που του παρείχαν επί τόσα χρόνια (τήρησε την υπόσχεσή του).

Ο Δημοκοίτης πρίν και μετά

Πράγματι βρέθηκε μία πατριώτισσα, η παιδίατρος Χριστίνα Κ. Μπόρα, που προσφέρθηκε να διαθέσει το αναγκαίο ποσό για ην αγορά των υλικών, στη μνήμη του πατέρα της (ας σημειωθεί πως και η ίδια συμφώνησε την τιμή αγοράς της πέτρας από το εργοστάσιο), αλλά και της αγάπης που έχει για το χωριό μας και τους πατριώτες. Το ΔΣ του Συνδέσμου μας της εκφράζει τις πλέον θερμές του ευχαριστίες.

Έτσι ξεκίνησαν οι απαιτούμενες διαδικασίες για την χορήγηση σχετικής άδειας. Υποβλήθηκε το σχετικό αίτημα στις Τοπικές Αρχές και εγκρίθηκε από το ΔΣ του Δήμου, με την παρουσία και τη στήριξη του προέδρου του χωριού Γιάννη Ρουσιά. Τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα. Επίσης ευχαριστούμε την Μαρίνα Διαμαντοπούλου (σύζ. Ν. Τρουπή), που είναι εκλεγμένη στο ΔΣ του Δήμου και ανταποκρίθηκε στη βοήθεια που της ζητήσαμε (έβγαλε φωτογραφίες του χώρου για το αρχιτεκτονικό Συμβούλιο, μας έδωσε αναγκαίες πληροφορίες για σχετικό αίτημα στην Πολεοδομία Λαγκαδίων κλπ).

Τα σχέδια για τη βρύση έγιναν σε συνεργασία με τη μηχανικό Γεωργία Γ. Βέργου (φυσικά χωρίς αμοιβή), η οποία με προθυμία ανταποκρίθηκε σε ότι χρειαζόταν από την πλευρά του μηχανικού (υποβολή φακέλου, συνεργασία με αρχιτ. Συμβούλιο κλπ). Της εκφράζουμε πολλές-πολλές ευχαριστίες.

Τέλος να ευχαριστήσουμε και τον υδραυλικό Γιάννη Τσαντήλα (σύζ. Δήμητρας Θ. Χειμώνα), που πρόσφερε δωρεάν (στη μνήμη Ηλία Χειμώνα, επί σειρά ετών προέδρου του Συνδέσμου) την εργασία του αλλά και τα υλικά που χρειάστηκαν για τις υδραυλικές εργασίες. Επίσης ο Γιάννης με δικά του έξοδα άλλαξε τα είδη υγιεινής στο γραφείο του Συνδέσμου στην Αθήνα. Τον ευχαριστούμε και γι αυτό.

Το εικονοστάσι του Αγίου Ανδρέα πρίν και μετά

Η όλη διαδικασία διήρκεσε περί τους 15 μήνες (7-3-16 υποβλήθηκε το σχετικό αίτημα στο Δήμο). Αφού λοιπόν ήσαν όλα έτοιμα, το ΔΣ του Συνδέσμου μας με απόφασή του με εξουσιοδότησε ως γραμματέα, να μεταβώ στο χωριό και να επιμεληθώ της εκτέλεσης του έργου, με τον καλύτερο και πλέον οικονομικό τρόπο (στα πλαίσια των πολύ περιορισμένων οικονομικών δυνατοτήτων του Συνδέσμου), σε συνδυασμό με την εκτέλεση και των άλλων έργων που αναφέρθηκαν.

Από τη δική μας πλευρά, ως «διορισμένο» ΔΣ του Συνδέσμου της τελευταίας 2ετίας, θεωρούμε πως η καινούρια βρύση στην «Ράχη» είναι ένα εξαιρετικό έργο (κάποιοι το χαρακτήρισαν και «έργο τέχνης»), που ανταποκρίνεται απόλυτα στο σκοπό για τον οποίο έγινε και ελπίζουμε πως εκφράζει την μέγιστη πλειοψηφία των πατριωτών, αν κρίνουμε και από τις αντιδράσεις των κατοίκων του χωριού, την περίοδο της κατασκευής. Το ίδιο και τα άλλα τρία έργα.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε πως οι πατριώτες που θα αντικαταστήσουν το σημερινό ΔΣ στην επόμενη ΓΣ, να είναι περισσότερο δραστήριοι και δημιουργικοί από εμάς και να κάνουν πολλαπλάσια και πολύ πιο σπουδαία έργα στο χωριό, προς όφελος όλων. Με δεδομένες πάντως τις οικονομικές αδυναμίες του Δήμου και τα προβλήματα του Συνδέσμου ο πλέον πρόσφορος τρόπος να γίνει κάτι στο χωριό είναι η εθελοντική εργασία, όσων αγαπούν τον τόπο τους. Για παράδειγμα θα μπορούσε ο Σύνδεσμος να διαθέσει τα υλικά και μια παρέα πατριωτών να βάψει τα κάγκελα της πλατείας, να «βουλώσει» κάποιες λακούβες στο δρόμο, να… να… (Αξία και αποτέλεσμα πάντως έχει το τι προτείνει κάποιος να κάνει ο ίδιος, όχι τι να κάνουν οι άλλοι…)

Χ. Ι. Μαραγκός, γραμματέας Συνδέσμου.

ΥΓ. Από το ποσό των 2.000 ευρώ που πρόσφερε η Χριστίνα Μπόρα, έχουν περισσεύσει περί τα 200 ευρώ, που θα διατεθούν για 2 πέτρινα παγκάκια στην πλατεία –όπως είναι ο σχεδιασμός- σε αντικατάσταση αυτού, που στη θέση του έγινε η βρύση. Ας σημειωθεί πως στα άλλα τρία έργα που έγιναν, έγινε και από ένα πέτρινο παγκάκι. Από τη βρύση της πλατείας νερό τρέχει και από τις δύο κορίτες

Εορτασμός Αγίου Κωνσταντίνου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ο Ηλίας ήταν πρόεδρος του Συνδέσμου Σερβαίων επί σειρά ετών και ενεργό μέλος από το 1976 μέχρι το 2010 που έφυγε από τη ζωή. Έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο σε πέντε τουλάχιστον σημαντικά συλλογικά έργα: Στην κατασκευή του δρόμου Σέρβου-Αράπηδες, στην εφημερίδα «Αρτοζήνος», στην ιστοσελίδα «servou.gr», στην αγορά γραφείου του Συνδέσμου και στην δημιουργία του Πολιτ. Κέντρου του χωριού. Ας είναι αιωνία η μνήμη του Αλέξη και του Ηλία.

Ο Γιάννης Τσαντήλας ανακατεύει τα κρέατα

Το πανηγύρι τίμησαν με την παρουσία τους ο πατριώτης Γιάννης Παναγόπουλος, πρόεδρος της ΓΣΕΕ και ο αντιπεριφερειάρχης κ. Γιαννακούρας. Ο κ. Γιαννακούρας συνεχάρη τους Αραπαίους για την εξαιρετική οργάνωση του πανηγυριού, τους ευχαρίστησε για την πρόσκληση και τους ενημέρωσε πως έχουν εγκριθεί 200.000 ευρώ ακόμη από την Περιφέρεια, για το δρόμο Σέρβου-Αράπηδες.

Ο Κ. Χρονόπουλος με την παρέα του

Τον Σύνδεσμο Σερβαίων εκπροσώπησαν στον εορτασμό ο αντιπρόεδρος Ι. Ν. Βέργος και ο γραμματέας Χ. Μαραγκός.

Μπορεί να μην ήταν ο «Μαυρέλιας» με το κλαρίνο του, που τα παλιότερα χρόνια αντιλαλούσε αυτή τη μέρα στα φαράγγια και τους βουνοπλαγιές της γύρω περιοχής, η ευχαρίστηση όμως των Αραπαίων και όσων συμμετείχαν στον εορτασμό ήταν ίδια με …τότε.

Ο πατέρας Γρηγόριος και ο Γιάννης Σχίζας (ψάλτης και στήριγμα των ναών του χωριού μας) συμμετείχαν στον εορτασμό.

Χρόνια πολλά σε όλους όσους παραβρέθηκαν στον εορτασμό και ευχόμαστε του χρόνου το πανηγύρι να είναι ακόμη πιο καλό, με τη συμμετοχή πολύ περισσότερων προσκυνητών και επισκεπτών Αραπαίων-Σερβαίων και άλλων κοντοχωριανών.

Έβγα Δήμο από τα Ρείκια

Ι. Κ. Μπόρα

Μία ανοιξιάτικη ημέρα ο Δήμος με τη γυναίκα του μετέβησαν στην πλησίον του χωριού τους ρεματιά, με σκοπό να πλύνει η Δήμαινα τα ρούχα της οικογένειας. Μαζί τους είχαν και όλα τα χρειαζούμενα: Ένα παλιό λεβέτι, ένα τρύπιο ντενεκέ (μέσα στον οποίο είχαν λίγα αναμμένα κάρβουνα) και τον κόπανο (χοντρό ξύλο με λαβή από τη μία πλευρά και φαρδύ από την άλλη), για να χτυπάνε τα ρούχα όταν τα πλένουν.

Ακολουθώντας το μονοπάτι έφτασαν στη ρεματιά. Εκεί άναψαν φωτιά από τα αναμμένα κάρβουνα και τοποθέτησαν δίπλα-αντικριστά δύο μεγάλα λιθάρια, όπου πάνω έβαλαν το λεβέτι με το νερό. Στο πάνω μέρος του λεβετιού έβαλαν τον τρύπιο ντενεκέ, που είχε τη στάχτη από τη φωτιά. Στον τενεκέ αυτό έριχναν ζεστό νερό το οποίο αφού πέρναγε μέσα από τη στάχτη και διηθιζόταν (γινόταν αλυσίβα) κατέληγε στο λεβέτι, από όπου η Δήμαινα έπαιρνε το νερό να πλύνει τα σκουτιά (ρούχα).

Τα πρώτα ρούχα που θα έπλενε η Δήμαινα ήταν αυτά που φορούσε ο νοικοκύρης για μήνες. Επειδή δεν είχαν άλλα ρούχα, Ο Δήμος έμεινε γυμνός μέχρι να στεγνώσουν τα ρούχα να τα ξαναφορέσει. Κάποια στιγμή όμως ακούστηκαν βήματα από το μονοπάτι. Τρέχει ο Δήμος γυμνός και σκυφτός, με τα χέρια μπροστά, να κρυφτεί στα ρείκια, μην τον δουν έτσι οι περαστικοί (πώς να κυκλοφορήσει μετά στο χωριό). Οι διαβάτες πέρασαν, χαιρέτησαν τη Δήμαινα και έφυγαν. Που να ξεμυτίσει όμως ο Δήμος από την κρυψώνα του, παρόλο που καταλαιβαινε πως είχαν φύγει οι περαστικοί. Τότε η Δήμαινα άρχισε να φωνάζει:

«Έβγα Δήμο από τα ρείκια, έβγα Δήμο από τα ρείκια...».

Τελικά βγήκε ο Δήμος μαζεμένος, και αφού στέγνωσαν τα ρούχα τα φόρεσε και ...σήκωσε και το κορμί του.

Η φράση έμεινε στην περιοχή της Θέλπουσας και αναφέρεται σε όποιον «λουφάζει», κρύβεται ή δεν εμφανίζεται, χωρίς να υπάρχει σπουδαίος λόγος.

Καταστροφή άχρηστων εγγράφων και αντικειμένων Συνδέσμου.

Στη συνεδρίαση του ΔΣ της 1-6-2017 και μετά εισήγηση του προέδρου κ. Ι. Μπόρα, τα παρόντα μέλη αποφάσισαν την καταστροφή με μηχανικά μέσα (κατάτμηση κλπ) των παραστατικών στοιχείων (μπλοκ αποδείξεων κλπ.) του αρχείου του Συνδέσμου (μέχρι και το τέλος του έτους 2006) και άλλων άχρηστων αντικειμένων.

Για το σκοπό αυτό συγκροτήθηκε επιτροπή, αποτελουμένη από τον πρόεδρο κ. Ι. Μπόρα και τα μέλη του ΔΣ κ.κ. Κ. Δάρα και Κ. Σχίζα, η οποία μετά την πάροδο 20 ημερών από την ανάρτηση της παρούσας στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου, να προβεί στην καταστροφή των ως άνω εγγράφων κλπ.

Η επιτροπή οφείλει μετά το πέρας της εργασίας αυτής να εγχειρήσει άμεσα στο ΔΣ έκθεση στην οποία να αναφέρονται συνοπτικά τα καταστραφέντα έγγραφα και άχρηστα αντικείμενα.

Επίσκεψη και γευσιγνωσία στο φιλόξενο Οινοποιείο του πατριώτη «Τρουπή» στη Μαντινεία.

Το οινοποιείο του πατριώτη μας Τρουπή (από το γκραβαραίικο σόι) βρίσκεται στην καρδιά των αμπελώνων της Μαντινείας σε υψόμετρο 700μ. στην περιοχή Φτέρη. Το Σάββατο 27 Μαΐου άνοιξε τις πόρτες του και καλοδέχτηκε στους οινόφιλους και «εξερευνητές» των γεύσεων κι αρωμάτων των κρασιών της Αρκαδίας, συμμετέχοντας στη δράση «Ανοιχτές Πόρτες», που έχει καθιερωθεί με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Δικτύου Πόλεων του Κρασιού.

Η οικογένεια Τρουπή, από το μεγαλύτερο σε ηλικία μέλος της έως το μικρότερο, ανέλαβε εξ ολοκλήρου τη διοργάνωση και κατόρθωσε να φιλοξενήσει με τον καλύτερο τρόπο τους επισκέπτες οι οποίοι παρά την αστάμάτητη βροχή θέλησαν να βρεθούν κοντά στους αμπελώνες του κ. Τρουπή, να δοκιμάσουν τα καταπληκτικά κρασιά και να γνωρίζουν από κοντά τα βραβευμένα προϊόντα.

Ο Τάσος Ι. Τρουπής με τον εγγονό του Θ. Κουτσουμπό κατά την εκδήλωση

Η ενασχόληση της οικογενείας Ιωάννη Θ. Τρουπή ξεκινά από τα μέσα της δεκαετίας του '70 όταν καλλιεργούσαν αμπέλια κυρίως για την εμπορία των προϊόντων του αμπελιού αλλά και για την οινοποίηση μέρους των σταφυλιών για τις οικογενειακές ανάγκες.

Το Σάββατο 27 Μαΐου όσοι επισκέπτες βρέθηκαν στο οινοποιείο είχαν τη δυνατότητα να ξεναγηθούν στους χώρους παραγωγής του κρασιού, στους αμπελώνες και σαφώς να δοκιμάσουν τις τοπικές ποικιλίες των επώνυμων βραβευμένων κρασιών.

Ο κ. Γιάννης Τρουπής υποδέχονταν τους λάτρεις του οίνου και τους χάριζε στιγμές απόλυτης γευσιγνωσίας . Μεταξύ άλλων μιλούσε για τα αμπέλια και για τον τρόπο παραγωγής και εμφιάλωσης των κρασιών.

Όπως ανέφερε, το κλίμα η ευγενική διαχείριση του περιβάλλοντος και ο σωστός τρόπος οινοποίησης δίνουν όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που κάνουν το κρασί ιδιαίτερο σε ποιότητα, με στόχο να είναι η παραγωγή κρασιού υψηλής ποιότητας η οποία πηγάζει από την αγάπη για τον τόπο και για το καλό κρασί.

Στη συνέχεια, ο κ. Κουτσουμπός Κώστας ξεναγούσε τους επισκέπτες στους χώρους του οινοποιείου, δίνοντάς τους την ευκαιρία να γνωρίσουν τη διαδικασία που ακολουθείται στο οινοποιείο από το αμπέλι έως την εμφιάλωση του κρασιού.

Τα ποτήρια που γέμιζαν από Μοσχοφίλερο, Αγιωργίτικο, Ροζέ, τη Μαντινεία, την ΤΟΜΗ Λευκό Μοσχοφίλερο και την ΤΟΜΗ Ροζέ Μοσχοφίλερο, η οποία ενθουσίασε τους επισκέπτες, όχι βεβαία αδίκως, καθώς είναι ένα προϊόν το οποίο έχει αποσπάσει πολλές διακρίσεις και βραβεία σε διαγωνισμούς.

Αφού τελείωσε η ξενάγηση και η γευσιγνωσία, οι οικοδεσπότες είχαν ετοιμάσει ένα πάρτι για τους επισκέπτες του οινοποιείου στο οποίο συμμετείχαν δύο ταλέντα της μουσικής καταγόμενα από την Αρκαδία οι Κωνσταντίνος Αγγελόπουλος με το «Μπλε ποδήλατό» και Βασίλης Γεωργακόπουλος που τον συνόδευε στο πιάνο.

Η οικογένεια Τρουπή έχει προσφέρει πολλές φορές δωρεάν κρασί στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας στο χωριό.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ ΑΠΟ ΛΑΓΚΑΔΙΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ CD-ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΕΛΕΓΕΙΑ

Στις 2 Απριλίου 2017, παρουσία μελών, φίλων και αρκετών προσκεκλημένων, στην Αθήνα, παρουσιάστηκε το μουσικό άλμπουμ Αρκαδική Ελεγεία, με μελοποιημένα, από το συνθέτη Νίκο Τάτση, μοιρολόγια των Λαγκαδίων και της ευρύτερης περιοχής της Αρκαδίας, πού περιλαμβάνονται στη συλλογή της κ. Μαρίας Κατσίκα- Πισιμίση.

*ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΚΤΗΡΙΟΥ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 29 Απριλίου 2017, ο Πρόεδρος κ. Τσιαούσης μαζί με τον Αντιπρόεδρο κ. Κατσιούφη, τον Πρόεδρο τού επιστημονικού συμβουλίου των Ανθέων-καθηγητή ΕΜΠ, κ. Γκανιάτσα και συνεργάτιδα αρχιτέκτονα κ. Αθανασοπούλου, επισκέφθηκαν το αρχοντικό Ρηγόπουλου στα Λαγκάδια. Έγινε αυτοψία των χώρων του κτηρίου και συζητήθηκαν διεξοδικά πολλά θέματα σχετικά με την αποκατάστασή του. *ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΟΥ ΑΝΘΕΩΝ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Στις 13 Μαΐου 2017, ο Πρόεδρος κ. Τσιαούσης, παρουσίασε σε Διεθνές Συνέδριο για τη Δημόσια Αρχαιολογία, τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις των Ανθέων με στόχο την προστασία και ανάδειξη της Παραδοσιακής μας Αρχιτεκτονικής. Το συνέδριο πού συγκέντρωσε σημαντικούς ανθρώπους του Πολιτισμού από διάφορους τομείς (ακαδημαϊκούς, διευθυντές εφοριών αρχαιοτήτων, στελέχη ΥΠΠΟΑ, παράγοντες του τουρισμού κλπ), διοργανώθηκε από την Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος INNOVARCH (InnovatingTraining AimsforPublicArchaeology).

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΥΣ ΜΑΣΤΟΡΟΥΣ-ΛΑΚΩΝΙΑ

Στις 8 Μαΐου 2017, ο Γορτυνιακός Πολιτιστικός Σύνδεσμος Σπάρτης, διοργάνωσε εκδήλωση για να τιμήσει τους Λαγκαδινούς μαστόρους της πέτρας. Πραγματοποιήθηκε στο Πνευματική Εστία Σπάρτης. Κύριος ομιλητής ήταν ο αρχιτέκτονας κ. Γιαξόγλου, μέλος του επιστημονικού συμβουλίου των Ανθέων. Αναφέρθηκε στις διαδρομές των Λαγκαδινών μαστόρων στη Λακωνία και στα έργα τους, πληροφορίες πού έχει συλλέξει με πολύχρονη προσωπική έρευνα και συνεργασία με Λαγκαδινούς τεχνίτες της πέτρας.

moda bella
PAPADATOS
•Λ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 248 Ν. ΙΩΝΙΑ, ΤΗΛ.: 210 2774093
•ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 16 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210 3234288

Dr. Σταύρος Ι. Δημόπουλος
γαστρεντερολόγος-ηπατολόγος.
Εργαστήριο
γαστροσκοπήσεων – κολονοσκοπήσεων.
Χολαργός, Αθ. Διάκου 15 τηλ.2106512150
6944362252

ΔΩΡΕΑΝ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΛΥΣΣΑΡΕΑ.

Το Σάββατο 13 Μαΐου 2017, στο χωριό Λυσσαρέα Γορτυνίας, έγιναν δωρεάν ιατρικές εξετάσεις στους κατοίκους της Γορτυνίας από εθελοντική ομάδα ιατρών πολλών ειδικοτήτων.

Αυτή η κοινωνική δράση πραγματοποιήθηκε με την συνεργασία του Δήμου Γορτυνίας, της Δημοτικής Κοινωφελούς Επιχείρησης (ΔΗΚΕΓ), που πρόεδρος είναι η Μαρίνα Διαμαντοπούλου από το χωριό μας, της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Ιλίου, του Συλλόγου Αρκάδων Ιλίου, του Κέντρου Ημέρας «Αμάλθεια» Τρίπολης, του Συλλόγου Λυσσαρεωτών και την στήριξη της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Την ιατρική ομάδα αποτελούσαν:

Τούντας Νικόλαος, Παθολόγος- Διαβητολόγος , Μπουρνάς Απόστολος, Καρδιολόγος, Μητρόπουλος Παναγιώτης, Καρδιολόγος, Κοντογιάννης Σοφοκλής, Παθολόγος, Τρουπής Θεόδωρος, Χειρουργός, Βλάσης Κωνσταντίνος Ορθοπεδικός

Τατούλη Ιωάννα Παθολόγος, Παρασκευόπουλος Κώστας Πνευμονολόγος,

Μάντι Αντώνης Γενικός Γιατρός, Βακράκου Εύη Νευρολόγος, Κορωνάκη-Παπαντωνίου Κλειώ Παιδίατρος, Παπαντωνίου Παναγιώτης Γαστρεντερολόγος

Δρούλιας Ανδρέας φοιτητής ιατρικής, Κουτσανδρέας Ιωάννης Ψυχίατρος,

Κωνσταντίνου Κωνσταντίνα Ψυχολόγος, Καλαμπόγια Κατερίνα Κοινωνική Λειτουργός, Μπαχούμη Θεώνη Νοσηλεύτρια, Μπάρκα Ιωάννα Ειδική Αγωγή, Ανούση Σοφία γραμματεία.

Το παρόν, στηρίζοντας την εκδήλωση, έδωσε ο βουλευτής Αρκαδίας, γιατρός ορθοπεδικός κ. Κώστας Βλάσης. Από τον Δήμο Γορτυνίας παρόντες ήταν ο Αντιδήμαρχος Ηραίας κ. Διονύσιος Παρασκευόπουλος και η Πρόεδρος της Κοινωφελούς Επιχείρησης Δ. Γορτυνίας (ΔΗΚΕΓ) κ. Μαρίνα Διαμαντοπούλου.

Ο Δήμαρχος Γορτυνίας κ. Γιάννης Γιαννόπουλος έστειλε χαιρετισμούς μαζί με τις ευχαριστίες του στην ομάδα των γιατρών, ενώ βρισκόταν σε εκδήλωση της ΚΕΔΕ.

Επίσης την δράση στήριξε με την παρουσία της η Αντιπρόεδρος του Ελληνικού παραρτήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Γυναικών και πολιτευτής κ. Εύη Τατούλη.

Ο Δήμος Γορτυνίας και η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση (ΔΗΚΕΓ), εκφράζουν πολλές ευχαριστίες στους γιατρούς, στους ψυχολόγους και στους νοσηλευτές, καθώς και σ' όλους τους φορείς που συνεργάστηκαν για την επιτυχία του προγράμματος.

Ο Δημητράκης

Γράφει ο Αθανάσιος Πανάγου Στρίκος

Είχε τ' όνομα του παππούλη του ο Δημητράκης. Του πατέρα του πατέρα του, του μπάρμπα Μήτσιου. Που σκοτώθηκε στον Άραξο στο αεροδρόμιο που δουλεύανε μαζί με τ' αδέρφια του, τον Χρίστο και τον Πέτρο, όταν οι Ιταλοί το σαράντα πρώτα και στερνά οι Ούννοι ήρθαν να σκιάξουνε την Ελλάδα. Τους έτρωγε βλέπεις το ψωμί κι έπρεπε να ρίξουν φωτιά και σίδερο.

Μαστόροι ανθρώποι όπως ούλοι οι άντρες του χωριού. Μικροί μεγάλοι. Οι πολλοί από εννιά χρονώνε σου λέει στη μαστοριά! Και ποιος να το πιστέψει σήμερα τούτο! Δαρμένοι απ' τη φτώχεια μπεζεράγανε (μπεζεράω ή γκεζεράω ή γκεζερίζω = πλανώμαι, περιπλανώμαι, γυρίζω από δω κι από κει, αποκάμνω, κοσμογυρίζω, κουράζομαι. ''Μπεζέρησα μαννούλα μου, μ' αυτόν το νωματάρχη/ κάθε μερούλα σπίτι μας και κάθε μεσημέρι.'' Πιθανώς απ' το τούρκικο gezi = περίπατος) στη Μεσσένια, τα χωριά της Σπάρτης, του Πύργου, της Αχαΐας, της Ζάκυνθος, της Σαντορίνης, της Λαμίας. Όπου λάχαινε. Παίρνανε τους δρόμους κι όπου βρίσκανε δουλειά. Και τί δουλειά! Λασποκοίλη.

Θα μου ειπείς, δεν υπάρχουν χειρότερες; Υπάρχουν. Αλλά και τούτη ελεεινότερη από κακεργάτη. (Κακεργάτης και κατεργάτης και κακεργέτης = ο καταδικασμένος να δουλεύει ως κωπηλάτης ή ναύτης σε κάτεργο. Δηλαδή κωπήλατο ή ιστιοφόρο πλοίο εμπορικό ή πειρατικό. "Λήψῃ τὸ ἀργύριον εἰσφορᾶς… καὶ δώσει αὐτὸ εἰς τὸ κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου" λέει η Π. Διαθήκη. Ετυμ. κακόν ἔργον κακεργέτης. Αντίθ. εὐ-εργέτης). Και κουβάλαγαν και ζωντανά μαζί. Γαϊδουρομούλαρα παλιότερα απαραίτητα για τη δουλειά σαν και τα σφυρόμυστρα, τους λιθαροκασμάδες, τις βαρυοπούλες, τα λοστάρια και τα τοιαύτα. Τα στερνά χρόνια μοναχοί τους και με τα πόδια. Και ξενυχτάγανε όπου τύχαινε. Σε εκκλησιά κανενός νεκροταφείου μέσα, σε χαλάσματα, σε καλύβια, όπου βρίσκανε. Κι από φαϊ ό,τι είχε βαλμένο στο σακούλι η μάννα ή η αδερφή ή η γυναίκα απ' το χωριό για το δρόμο. Και για κολατσιό "τρεις ελιές ο μάστορης, μιάμισυ το μαστορόπουλο", μολόγαγε ο μακαρίτης ο πατέρας μου.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν νοιώσανε τίποτ' άλλο στη ζωή τους από αδικία, φτώχια, δυστυχία, αγωνία, πόνο χωρίς αρχή και τέλος. Τόσο που να λες πως δεν υπάρχει στη ζωή άλλο από πόνος. Και αρκετές φορές γυρίζανε στο χωριό χειρότερα απ' όταν φύγανε. Λιγότεροι. Άφραγκοι. Ή γιατί δεν βρήκανε πουθενά να δουλέψουν ή γιατί ό,τι βρήκανε ήταν τόσο αχαμνό, καμμιά χαμοκέλα, κανένας φούρνος να ειπούμε, καμμιά ξερόμαντρα ή κανένα μερεμέτι, που ό,τι παίρνανε δεν έφτανε ούτε για τους ιδιανούς. Κάποτε δουλεύανε αλλά "ο εργολάβος δεν πήρε λεφτά και δεν έδωκε και σε μας τίποτα",ιδίως αν το έργο ήταν δημόσιο. Κι ήταν τότε μεγαλύτερος ο πόνος απ' όταν έφευγαν. Τότε τουλάχιστον τους στήλωνε η ελπίδα πως κάτι θα βρεθεί. Τώρα; Περίμεναν πίσω τους βερεσέδια, ξυπολισιά, γύμνια, υποχρεώσεις, μαυρίλα και συμφορές. Και εύχονταν να είχαν πεθάνει παρά να ζουν. Και όμως οι άνθρωποι αυτοί στάθηκαν όρθιοι στο μετερίζι της ζωής. Δεν λύγισαν. Την καταπάλεψαν τη ζωή όσο κανείς. Γιατί την έβλεπαν χρέος. Απέναντι στη γυναίκα και στα παιδιά. Στη μάννα, την ανύπαντρη αδερφή, στους γέρους γονείς, την πατρίδα. Κι εκεί να ιδείς ακρίτες και Διγενήδες να πολεμάνε το Χάροντα σε πετράλωνα καμωμένα από τα χέρια τους. Τα χεράκια του ανθρώπου! Που, όπως λέει ο τραγουδιστής, κι ο αητός θά 'δινε τις φτερούγες του να τα ανταλλάξει! Τί να τα λέμε τώρα!...

Κι ο μπαρμπα-Μήτσιος σκοτώθηκε στον Άραξο μαζί με τ' αδέρφια του, τον Πέτρο και τον Χρίστο, από τη βόμβα, ίδιο μανιτάρι τ' ανάποδα, που άφηκε το ιταλικό σιδερένιο πουλί. Εκεί όπως δουλεύανε. Ενώ το παιδί του, ο Παναγούλης, μαστορόπουλο τότες, έζησε κείνο μα τί να το κάνεις που ούλη του τη ζωή ήτανε το μυαλό του κάπως σαλεμένο και μ' ένα μάτι. Απ' ούλο το συριολόι σωστός έμεινε μόνον ο Κωσταντάκος, το παιδί του Πέτρου, κι ήφερε τα μαύρα μαντάτα στο χωριό.

Κι αφήκανε γυναίκες χήρες και παιδιά πέντε ο μπαρμπα-Μήτσιος, κι άλλα τόσα οι άλλοι στους πέντε δρόμους. Κι από σύνταξη κείνο τον καιρό ούτε κουβέντα. Δεν ήσαντε βλέπεις στρατιωτικοί αλλά μαστόροι και η περιοχή, όπως έλεγαν, "εκτός ασφαλιστικής ζώνης".

Μα μήπως και στους στρατιωτικούς δίνανε σύνταξη τότε; Τό 'παθε "εξ ιδίου πταίσματος", έγραφαν στα πορίσματα. Ή"έπαθε κατά την υπηρεσίαν ουχί όμως ένεκα ταύτης". Δια ταύτα:"δεν δικαιούται συντάξεως".

Και τους ταφιάσανε στον Άραξο τον μπαρμπα-Μήτσιο με τ' αδέρφια του, τον Πέτρο και τον Χρίστο. Δίχως τραγούδια του Χάρου, δίχως κανένα δικώνε τους. Μόνο

(Συνέχεια στη σελ. 7)

Ο ΛΑΡΔΑΝΗΣ

Αποσπάσματα από το διήγημα του αείμνηστου πατριώτη λογοτέχνη Θ. Κ. Τρουπή: «Νουβέλες και διηγήματα, Αθήνα 1990».

Στα νιάτα του δεν πάταγε χάμου. Στα γεράματά του δεν έπεσε χάμου. Ορθός έζησε. Ορθός αγωνίστηκε. Ορθός πέθανε. Λιανός, μπρατσομένος, ψηλός σαν Έλατος, γερός σαν πουρνάρι, γαλανομάτης, ξαστερόγλωσσος, ντόμπρος, αξεπέραστος και ακούραστος, δουλευταράς. Άφηνε το βιβλίο;... άρπαζε το εργαλείο. Δεκαοχτώ χρονώ πρωτοδασκάλεψε. Την παράλλη χρονιά βαρέσανε οι καμπάνες. Πόλεμος! Πόλεμος! Είπανε. Τούτος ατάραχος. Μάζεψε τα παιδιά στο σχολείο και τραγούδησαν όλοι αντάμα τραγούδια της λεφτεριάς της κλεφτουριάς και της πατρίδας. Τα ορμήνεψε...

....

Γραβάτα και παπούτσια μοναχά τις Κυριακές φόρηγε. Και του Βαγγελισμού!... Κείνη τη μέρα μίλαγε δίχως χαρτί στην εκκλησιά και δακρύζανε τα εικονίσματα. Τις άλλες ημέρες ντυνότανε σαν ξομάχος. Στα πόδια φόρηγε τσαρούχια από κεινα που φτιάνανε οι τσαρουχάδες από το Μουλάτσι. Από κάτου λάστιχο, αποπάνω καπάκι ψίδινο, πισωλούρι... κι ούλο το πάλευε...

....

Και πέρναγαν τα χρόνια. Και πατήσανε οι Ούνοι τα άγια μας χώματα. Βγήκαν τα παλληκάρια στα βουνά, να τους πολεμήσουνε. Και ένα βράδυ ήρθαν στο χωριό και πήρανε κάποιους φαμελίτες για προδότες τάχα και γερμανόφιλους. Την αυγή τόμαθε ο Λαρδάνης. Ρώτησε. Κατάλαβε. Κίνησε για το στρατόπεδο των παληκαριών. Έφτασε ανώρας. Έκανε τον περαστικό, τον πεινασμένο, τον αποσταμένο και τον διψασμένο. Του βάλανε κριας βραστό, γιαούρτη, ψωμί σταρένιο και κρασί. Ήτανε ανήμερα της πρωτάγιασης. Δεν τη χαλάω σήμερα!... Τους είπε. Εσύ συναγωνιστή!; Εγώ και η μάνα μου και η φαμελιά μου. (Πήγαινε για παπαδάσκαλος και του φράξανε το δρόμο για τα ιερά οι αγάδες και οι ρασοφόροι...). Και τι θα φας; Δεν έχουμε τίποτα άλλο... Κρεμμύδι και αλάτι... και ψωμάκι. Του φέρανε κρεμμύδι, αλάτι και ψωμί. Έφαγε κι έκανε να σηκωθεί να συνεχίσει, τάχα, το δρόμο του.

Φέρανε το βράδυ κάτι προδότες από το χωριό σου, συναγωνιστή. Είπε ο καπετάνιος. Προδότες από το χωριό μου; Έκανε πως ξαφνιάστηκε. Ναι. Το χωριό μου ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ. Με το κεφάλι σου;

Το δικό μου και της φαμελιάς μου...

Γεια χαρά σας...

Ευχαριστώ για το τραπέζωμα.

Στο καλό.

Έφυγε. Την άλλη μέρα γυρίσανε οι φαμελίτες στα σπίτια τους.

Κανείς ποτέ δεν έμαθε το κολατσιό του Λαρδάνη στο στρατόπεδο, παρά ο Σπαγγολούρης-μυλωνάς μοναχά. Ερχότανε ο Λαρδάνης με μια φούντα κλαρί στον ώμο του για τις γίδες τουκαι πετάχτηκε ο Σπαγγολούρης από τη μυλονόπετρα. Που ήσουνα τον ρωτάει. Στου Παλούμπα πετάχτηκα... Βρήκα παστρικό ψωμάκι, κρεμμυδάκι αλατάκι... έφαγα... ήπια και ένα κοκκινέλι κι έρχουμαι...

Τα ΄λεγε και ήμουνα και εγώ μπροστά. Σαν έφυγα γω του είπε τα άλλα. Κι ο παππούλης τα ΄λεγε στερνά από χρόνια στη μάνα μου και στους «απαλέστες»¨. Τον καιρό που οι άλλοι τα ΄βαλαν με τον Λαρδάνη και την τρανή του τσιούπα την Ελένη τάλεγε και δεν τον πίστευε κανείς –το καλό νωρίς ξεχνιέται- μοναχά εγώ και η μάνα μου...

....

Και είχε μουλάρι και γίδες στα ογδόντα του. Και τοιμαζότανε για τρύγο. Και όπως ανέβαινε στη σκάλα του σπιτιού του τον πρόδωσε μπαμπέσικα η καρδιά... Και πάει ο δάσκαλός μου, να βρει τον παππούλη μου. Να τα ειπούνε, να χορτάσουνε. Να τα λένε ξένοιαστοι και καθιστοί. Δίχως να κυνηγάμε το δάσκαλο οι δουλειές, οι έγνοιες, οι αγάδες και οι παραπάνω. Και τον άλλονε τα ξυλοπελεκήματα, τα βόλια των πολέμων και του χάρου η αχορτασιά. Να τους έχει τάχα χώρια ο πλάστης; Λέτε να άντεξε; Φτουνούς και στην κόλαση να τους έριξε, μήτε που θα τ΄απεικιάσουνε ολότελα. Θα την κάνουνε παράδεισο.

Εγώ πάσχισα να τους μοιάσω μα δεν τα κατάφερα

ΚΛΕΦΤΕΣ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Από το βιβλίο του Νίκου Ζαφειρόπουλου από το ψωριό Ψάρι

Τους είχαν μουρλάνει τους Σερβαίους, πράγμα που τους ανάγκαζε να κοιμούνται στα αμπέλια με το δίκανο δίπλα στο μαξιλάρι γεμάτο, όχι με σκάγια αλλά με ... αλάτι. Τους τολμηρούς κλέφτες δεν τους τρόμαζαν και δίπλα από τους ιδιοκτήτες που εκοιμούντο στο λινό, πήγαιναν και τούς έκλεβαν. Το ελάττωμα να ροχαλίζουν ενθάρρυνε τον Νιόνιο, πλησίασε το λινό με τα σταφύλια και αντί να γεμίσει το σακούλι και να φύγει, άρπαξε την κοφίνα με διαλεχτά σταφύλια και τη μετέφερε στου Ντεμήρι. Πήγε και ο αδελφός να φάει καμιά ρόγα, δεν τον άφησε και του λέει:

- Εγώ πέθανα να την κουβαλήσω και συ τα θέλεις έτοιμα;

- Άσε ρε Βγενήσιε, ένα τσαμπί θα πάρω.

- Είτε τσαμπί είτε ρόγα πρέπει να κλέβεις αν θες να ζήσεις.

Το πήρε απόφαση και ξεκίνησε το βράδυ για σταφύλια. Από την ημέρα

έκανε την αναγνώριση, κατέστρωσε το σχέδιο και το βράδυ κάνει την κλεφτο-

επίθεση. Για κακή του όμως τύχη το ίδιο αμπέλι είχε επιλέξει και ο Νιόνιος. Ο

θόρυβος από τον ένα έγινε αντιληπτός από τον άλλο και ο ένας νόμισε ότι

είναι ο ιδιοκτήτης πήρε την κατηφόρα, το ίδιο και ο δεύτερος αλλά φοβούμε-

νος ο Γιάννος το θηριό και το θηριό το Γιάννο, έφτασαν καταϊδρωμένοι και

οι δυο στου Λιμάδε τη ράχη.

- Τι έγινε Βγενήσιε;

- Άστα, με κυνήγησαν οι Σερβαίοι και από λίγο να με πιάσουν.

- Το ίδιο έπαθα και εγώ.

- Εσύ πού ήσουν;

- Για σταφύλια στου Λιά Θυμιάκου (σ.σ Θυμιακολιά στη Ρέμπιζα;).

- Και εγώ εκεί πήγα και με κυνήγησαν.

Τότε κατάλαβαν ότι έπεσαν σε γκάφα, ο ένας τρόμαξε από τον άλλο.

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ
ΣΤΡΙΚΟΣ Α. ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤιμέςΙ.Χ. με
οδική βοήθεια βλάβης

κυβικά	τιμές εξαμήνου
εως 850	82€
εως 1200	92€
εως 1495	101€
εως 1785	116€
εως 2000	120€

οι τιμές μπορεί να αλλάξουν χωρίς προειδοποίηση
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΝΑ ΕΧΕΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΔΕΗ Ή ΟΤΕ ΣΤΟ ΣΕΡΒΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.
ΠΕΛΟΠΙΔΑ 14 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΗΛ: 2105777772 ΦΑΞ:210 5777773 ΚΙΝ: 694443630

Ανδρεάνα Ν. Μαραγκού
Ψυχολόγος MSc, PGDip
Β. Αλεξάνδρου 13 Κηφισιά
Τηλ. 210 8002120, 6947246516.

"θέραπειν"
Κέντρο Συμβουλευτικών Υπηρεσιών Ψυχικού
Αγίας Σοφίας 3, 15451 Ν. Ψυχικό
Μαρία Δάρα
Ψυχολόγος (MSc in Child Development)
m.dara@therapin.gr T. 210 6771886
www.therapin.gr K. 6977 022107

Ένας εγγλέζος στου Σέρβου στα χρόνια της κατοχής.

Γράφεο ο Τάκης Δ. Σχίζας (του δάσκαλου)

Ήταν τριανταμία Δεκεμβρίου του 1943, παραμονή πρωτοχρονιάς, είχε σκοτεινιάσει για τα καλά όταν χτύπησε η πόρτα του σπιτιού μας. Έτρεξα και άνοιξα.

Η νυκτερινή επισκέπτρια ήταν ένα από τα κορίτσια του Ανδρέα Μπόρα και κρατούσε ένα πακέτο που το έδωσε στη μητέρα μου, λέγοντάς της: Είπε ο δάσκαλος ότι απόψε θα φέρει στο σπίτι μουσαφιραίους και να μαγειρέψετε «αυτό».

Μπήκαμε στο σπίτι, ανοίξαμε το δέμα και με έκπληξη βρήκαμε μέσα ένα λαγό γδαρμένο, καθαρισμένο έτοιμο για μαγείρεμα.

Δεν μπόρεσα να μάθω, παρά τις πιεστικές ερωτήσεις μου, τίνος προσφορά ήταν ο λαγός. Φαίνεται πως κάποιος πατριώτης κυνηγούσε και στη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής και αυτό έπρεπε να κρατηθεί κρυφό.

Η μητέρα μου δυσανασχέτησε από το ξαφνικό μουσαφιριλίκι, παρ' όλο που συχνά της συνέβαινε κάποιος ξένος να ξέμενε στο χωριό, και να κατέληγε στο σπίτι του δάσκαλου.

Μη μπορώντας να κάνει αλλιώς η νοικοκυρά του σπιτιού άρχισε το μαγείρεμα που γινόταν μπροστά στο τζάκι, μέχρις ότου ήρθε νέο μήνυμα από το δάσκαλο που έλεγε ότι η παρέα για το δείπνο θα αυξηθεί στα 4 άτομα.

Η νοικοκυρά κατάλαβε ότι με το κρύο που υπήρχε έξω, οι επισκέπτες θα καταλάμβαναν το τζάκι για να ζεσταθούν, οπότε μαγείρεμα εκεί δεν θα μπορούσε να γίνει, και αποφάσισε να μεταφέρει τα κατσαρολικά της έξω από το σπίτι μπροστά στο φούρνο όπου η προέκταση της λαμαρίνας που είχε τοποθετηθεί για στέγαστρο μόλις και μετά βίας κάλυπτε τον τέντζερη.

Έξω έριχνε χιονόνερο και έκανε πολύ κρύο, η μαγείρισσα με ανοικτή ομπρέλα προσπαθούσε και το φαγητό να φτιάξει και παράλληλα να μην πουντιάσει, γι αυτό συχνά έμπαινε στο σπίτι για λίγο και ζεσταινόταν.

Πριν γίνει το φαγητό έφτασαν στο σπίτι ο πατέρας μου με έναν ξένο που ήταν όπως αργότερα μας είπε Εγγλέζος, και ακολουθούσαν ο διερμηνέας ο μοναδικός τότε στο χωριό που μιλούσε κάπως Αγγλικά και που δεν ήταν άλλος από τον Παναγιώτη Τσαντίλη, ο Νικήτας Σχίζας, και αν θυμάμαι καλά οι Σχιζόγιαννης και Ρουσόγιαννης.

Ο Εγγλέζος είπε ότι είχε πέσει με αλεξίπτωτο στην περιοχή των Καλαβρύτων και είχε αποστολή να ενημερώσει μέσω ασυρμάτου το Λονδίνο για τα γεγονότα των Καλαβρύτων, που είχαν γίνει στις 13 Δεκεμβρίου 1943, όπου οι Γερμανοί εκτέλεσαν 1350 κατοίκους και έκαψαν τα Καλάβρυτα.

Συνεχίζοντας ο Εγγλέζος είπε ότι αφού είχε ανταποκριθεί στο σκοπό της αποστολής του, φροντίδα του ήταν τώρα να φθάσει στη Νεάπολη της Λακωνίας, από όπου θα παρελάμβανε υποβρύχιο για να πάει στην Αίγυπτο.

Στη συνέχεια ο διερμηνέας μας πληροφόρησε, όπως του είπε ο Εγγλέζος, ότι μοίρασε σε κάθε οικογένεια Καλαβρύτων από μια οκά μπιζέλια. Ο Εγγλέζος κατάλαβε το λάθος του διερμηνέα και είπε: No, No, και αφού συνεννοήθηκαν μεταξύ τους οι δυο Αγγλομαθείς, έγινε διόρθωση της μετάφρασης. Οι Καλαβρυτινοί πήραν από μία χρυσή λίρα.

Η ώρα πέρασε, ο λαγός ήδη είχε καταναλωθεί, και οι πατριώτες πήγαν στα σπίτια τους. Ο Εγγλέζος κοιμήθηκε στο σπίτι μας, ο αγωγιάτης που τον έφερε στο χωριό κοιμήθηκε στο σπίτι του Μπάρμπα Θοδωρή Σχίζα, και το πρωί έφυγε για την πατρίδα του.

Οι αποσκευές του Εγγλέζου ήταν α) ένα μεγάλο σακίδιο, που προφανώς περιείχε κυρίως τον ασύρματο τον οποίο δεν χρησιμοποίησε καθόλου στη διάρκεια της παραμονής του στο χωριό, β) ήταν ένα ξύλινο πλακέ κουτί που όταν το άνοιξε με εντυπωσίασε πολύ. Το κουτί ήταν θήκη ενός μεγάλου περιστρόφου που προσαρμοζόταν κατάλληλα, και αποτελούσε το κοντάκι αυτού.

Την επομένη ημέρα ανήμερα της πρωτοχρονιάς ο επισκέπτης μας πήρε το όπλο στα χέρια του, το συναρμολόγησε, το γέμισε με σφαίρες και βγήκε στο μπαλκόνι καλώντας τον αδελφό μου το Νίκο και μένα να τον ακολουθήσουμε, πράγμα που έγινε.

Ο Εγγλέζος πρόσφερε το όπλο στο Νίκο και με νοήματα του πρότεινε να πυροβολήσει στον αέρα, προφανώς για να γιορτάσουμε την πρωτοχρονιά. Ο Νίκος δεν πήρε το όπλο και κούνησε αρνητικά το κεφάλι του. Μιμούμενος και εγώ το Νίκο αρνήθηκα να πάρω το όπλο παρ' όλο που θα ήθελα πολύ να το πιάσω στα χέρια μου.

Ο ξένος γύρισε και μας κοίταξε για λίγο με απορία, αφόπλισε και έλυσε το όπλο, το έβαλε στη θήκη του και μπήκαμε όλοι στο σπίτι, χωρίς να πυροβολήσει κανείς. Την ίδια ημέρα έφυγε από το χωριό με προορισμό το χωριό Αναζίρι, όπου ο πατέρας μου είχε ένα φίλο που θα φιλοξενούσε τον ξένο και θα τον προωθούσε να φτάσει στον προορισμό του. Αγωγιάτης του ξένου μέχρι το Αναζίρι ήταν ο Μήτσιος του Θεοδ. Σχίζα, ο αποκαλούμενος και Μουσταφάς.

Με τον αδελφό μου το Νίκο είχαμε πολλές φορές διερωτηθεί ποιος να ήταν αυτός ο ξένος, δεν μπορέσαμε να μάθουμε κάτι γι' αυτόν ποτέ.

Πρόσφατα το μόνο που πληροφορήθηκα, από ένα βιβλίο εκδόσεως της Ακαδημίας Αθηνών με τίτλο «Χρονολόγιο γεγονότων 40-44» από τα έγγραφα του Υπουργείου Εξωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας, σχετικά με την πληροφορία της σφαγής των Καλαβρύτων, είναι ότι ο «ξένος» έφτασε στα Καλάβρυτα στις 30.12.1943. Στην εν λόγω έκδοση αναφέρεται και ο αριθμός των εκτελεσθέντων, που πιο πάνω ανάφερα.

Το κλάμα του γιατρού...

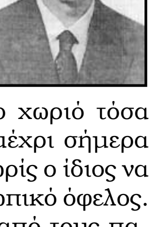

Στην εκατονταετή σχεδόν πορεία του, ο Σύνδεσμός μας έχει να επιδείξει πολύ πλούσιο παραγωγικό έργο. Επειδή όμως, όπου υπάρχει πολύς ήλιος υπάρχει και πολύ σκιά, έχουν καταγραφεί στο ιστορικό του και κάποια αρνητικά. Και αυτά πρέπει να επισημαίνονται, τόσο για την αντικειμενική καταγραφή της ιστορίας του χωριού μας, όσο και για προβληματισμό όλων μας (σημερινών και αυριανών), απέναντι σε συλλογικά θέματα.

Ο γιατρός Δημόπουλος υπήρξε ο κορυφαίος πατριώτης, που πρόσφερε στο χωριό τόσα πολλά, που κανείς νομίζω μέχρι σήμερα δεν το έχει αμφισβητήσει, χωρίς ο ίδιος να έχει κανένα απολύτως προσωπικό όφελος. Και όμως όταν ζήτησε κάτι από τους πατριώτες (όχι προσωπικό) η απάντηση ήταν αρνητική (προσωπική μαρτυρία), πλην μιας εξαίρεσης... Και την επομένη το πρωί έφυγε από το χωριό με δάκρυα στα μάτια...

ΧΜ.

Kalantzis
ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
ΔΙΑΝΟΜΗ, ΕΜΠΟΡΙΑ
ΠΕΤΡΕΛΟΕΙΔΩΝ & ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ
Ηρακλέους 5 & Τρώων, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τηλ.: 210 57.13.070, 210 57.82.216

Ο Γεώργιος Δ. Βέργος νοικιάζει ανεξάρτητο διαμέρισμα στου Σέρβου, πλήρως επιπλωμένο
Τηλ.: 210 7708109- 6932168266

Η συμφορά...

Γράφει ο Γιάννης Στ. Βέργος

Συμφορά... Πόλεμος... Τρομοκρατία...

Συμφορά μεγάλη...

Ο Θεός!!.. Ο Αλλάχ!!... Ο Βούδας!!... Οι προφήτες!!..

Οι Άγιοι!!!.

και όλοι οι Θεοί του Ολύμπου!!... Κρύβονται... Φοβούνται...

Οι Σεβάσμιοι, οι πνευματικοί, οι Θρησκευτικοί του κόσμου Ηγέτες, οι Θεόπνευστοι, ο Οικουμενικός Πατριάρχης και ο Αλάθητος Πάπας, όλοι τους, «λουμώνουν...», στην συμφορά του Κόσμου....

Πόλεμο... κάνουν οι πλούσιοι, πιότερο για να πλουτίσουν και από των σκοτωμένων τα σάβανα, ακόμα, περισσότερα να κερδίσουν...

Τρομοκρατία κάνουν οι δυνατοί, στους αδυνάτους... να σκύψουν το κεφάλι, να τους εκμεταλλευτούν, να τους ποδοπατήσουν...

Και κλοπές κάνουν οι εξαθλιωμένοι, οι πεινασμένοι από την απελπισία τους, την πείνα τους να στομώσουν... Να αρπάξουν το κάτι τις, να φάνε...

Η τρομοκρατία των πεινασμένων, με το ψωμί νικιέται!....

Όμως η τρομοκρατία, ο πόλεμος, η κακία, η απληστία των δυνατών, με τι;...

Με τι;;;...

Όποιος το ξέρει ας το πει, ας το φωνάξει...

Και... Αν μπορεί ας την, τους δαμάσει...

Να χαίρονται οι άνθρωποι και οι Θεοί!!!...

Να ησυχάσει η πλάση!...

Φαντάσου

Φαντάσου πως γεννήθηκες μόνος, μόνη σου στην ζωή!.. Σε αυτόν τον κόσμο! Κι ο κόσμος, είναι αυτός που είναι... Όπως είναι!

Φαντάσου πως υπάρχει πολύς αέρας, νερό, ψωμί και τα άλλα

προφαντά... μπόλικα!... Να φας και να περισσεύσουν!

Φαντάσου, πως γεννήθηκε και ένας άλλος άνθρωπος, που φαίνεται,

ίδιος σαν και εσένα και σου έπαιρνε και έτρωγε και αυτός από τα δικά σου, τα περισσευούμενα! Τα δεδομένα!.....

Φαντάσου πως δεν υπάρχουν νόμοι και δικαστήρια!

Φαντάσου, σκέψου τι θα έκανες όταν έβλεπες και λιγόστευαν

αυτά τα περισσευούμενα;... Που τα έχεις μαζεμένα;

Θα σκότωνες τον διπλανό σου άνθρωπο από το φόβο σου μήπως τα αγαθά τελειώσουν ή θα έτρεχες να κρύψεις, από όσα μπόραγες από αυτά που η Φύση, ο Θεός, σου έχει δοσμένα;

Εάν ναι! Και έτρεχες γρήγορα, αυτό, να κάνεις!....

Ποιο; Το!... Το;

Για... Σκέψου!... Τί πας να κάνεις; Σκέψου, προκάνεις;...

Και πρώτα-πρώτα, Τι;... Σκέψου!.. Αποφάσισε!.. Ποιά θα έκρυβες;...

Τί θα σκεφτείς να φυλάξεις να γλιτώσεις;...

Σαν τον άνθρωπο δεν μπόραγες να σκοτώσεις!... Να τον πεθάνεις!... φαντάσου-φαντάσου!...

Και αν τον σκότωνες από βραδύς,

φαντάσου!.. πως την αυγή μεγάλος, ποιό δυνατός, να ξαναγεννιόταν!...

Τί θα έκανες; Πού θα κρυβόσουν;... Τί θα έκρυβες; Πρώτα!...

Ποιό; Το νερό, το αέρα, το ψωμί ή το χρυσάφι;

Αυτός, να είναι άκακος-άκακος!... Καλός!...

φτάνει ποια!... Νισάφι!... Και νομίζω πως πρώτα, πρώτα θα έκρυβες το νερό, να πίνεις! να ξεδιψάσεις!

Ας είναι μπόλικο στην πλάση!

Τον αέρα, δεν θα το καταλάβαινες.

Θα τον είχες δεδομένο,

Έτσι παρατημένο!...

Το ψωμί που θα το έκρυβες σε λίγο θα ήταν μουχλιασμένο! μολυσμένο!

Το χρυσάφι στα καταχθόνια θαρρώ θα το έχει καταχωνιασμένο! Άχρηστο ας είναι για μια ζωή!

Επειδή είδες, το έκλεψε και το έκρυψε κι ο άλλος!

Ποιος; Ο διάβολος! Ο μεγάλος!

Και... το λαμόγιο, ο πονηρός!... Ο...Ο...Ο!...

Πως είναι τάχα τες το κάτι το καλό, το σπουδαίο, το μεγάλο! Το κάτι τις, το άλλο!.

Έτσι ξεφύτρωσε η πλεονεξία στην ζωή!

Αντάμα και η αχαριστία, τα άχρηστα, μαζεύει!..

Την ζωή του άλλου την παιδεύει!... και μπερδεύει!...

Και τότε μόνο, το κάτι τις, θα αλλάξει!

Όταν θα δείτε να χάνεται το ηλιοβασίλεμα,

αυτό που προσπαθεί ο άνθρωπος, τώρα να φτιάξει!...

Να κρύψει!.. τα κλεμμένα, τα πολλά!...

Τον άλλον, να ξεγελάσει!...

Και αν γίνει αυτό το ηλιοβασίλεμα;!....

Τότε κτυπάτε, χαρούμενα στις εκκλησιές, τα σήμαντρα, χαρμόσυνα, ούλες του κόσμου τις καμπάνες! Αυτούς τους ήχους, μη φοβάστε!

Την γνώση, μόνο κρατάτε!...

Ήρθε στην γη Ειρήνη!.. Ο παράδεισος!..

Η ευγνωμοσύνη για το γαϊδαράκο

Θ.Γ. Τρουπή

Πρόσφατα διάβασα ένα άρθρο που έκανε αναφορά στην επίδραση που έχει στον ψυχικό μας κόσμο και στην διαμόρφωση γενικά της προσωπικότητάς μας η έκφραση της ευγνωμοσύνης. Η ευγνωμοσύνη δεν είναι μια θεραπεία για όλα, αλλά είναι σε μεγάλο βαθμό ένα ανεκμετάλλευτο εργαλείο για την βελτίωση της ζωής μας, για να φτάσουμε στην ικανοποίηση και στην ευτυχία.

Η πρόταση των ειδικών είναι καθημερινά να ευγνωμονούμε κάποιον η κάτι, αρχής γενομένης από το θεό, όχι για κάτι που έγινε προσωπικά για εμάς, αλλά και για όλον τον κόσμο. Οφείλουμε ευγνωμοσύνη πχ σε αυτόν που ανακάλυψε το τηλέφωνο, την τηλεόραση, στον Φλέμινγκ που ανακάλυψε την πενικιλίνη , σε έναν άγνωστο που φύτεψε στην αυλή του μια λεμονιά και περνώντας από το πεζοδρόμιο την άνοιξη, μοσχοβολάει η ατμόσφαιρα από τα άνθη της.

Η πρόταση είναι κάθε πρωί να βρίσκουμε κάτι να ευγνωμονήσουμε.

Στο αρχείο μου με φωτογραφίες, βρήκα και μία με ένα γαϊδαράκο σε περιβόλι στο χωριό, και σκέφθηκα να τον ευγνωμονήσω για το ρόλο που αυτά τα αθώα ζώα μαζί με τα μουλάρια βεβαίως έπαιξαν στην επιβίωση των παλιότερων γενιών στο χωριό μας Τον φαντάσθηκα να με κοιτάει με τις πρωτοξάδελφες βοδιού ματάρες, όρθια αυτιά, άλλοτε να κουβαλάει το αφεντικό ή το βαρύ φορτίο. Το βασικό μεταφορικό μέσο, το εργαλείο για όλες τις δουλειές. Απόλυτα ταυτισμένο με το αφεντικό, που πάντα του μίλαγε με προσωπική αμεσότητα, άλλοτε απαιτητικά άλλοτε υποτιμητικά, αλλά αυτός εκεί. Ατελείωτη αντοχή, ανοχή, υπομονή. Σήμερα έχοντας πλήρως παροπλισθεί στο χωριό από την παύση των καλλιεργειών, την αστυφιλία, και από την έλευση των "DATSUN" κάπου-κάπου βλέπουμε κάποιον ξεχασμένο, εν είδει αξεσουάρ. Οι Σερβαίοι του οφείλουν πολλά. Για την ακρίβεια πάρα πολλά. Όλους τους ήρωες τους τιμούμε με συνέπεια για την προσφορά τους. Κάποτε πρέπει να έλθει και η στιγμή του «ακάματου γαϊδαράκου». Σε κάποια πολυσύχναστη θέση , του οφείλουμε την αναγνώριση της προσφοράς του, τη θύμησή του. Είναι μεγάλη παράλειψη, αν όχι αγνωμοσύνη, ότι δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα. Ας μην γινόμαστε..... γαϊδάροι.

Πανηγύρια στο χωριό μας και στα γύρω χωριά, τα παλιότερα χρόνια.

Γεωργίου Δ. Βέργου.

Στο χωριό μας, γινόντουσαν αρκετές εκδηλώσεις με τη μορφή πανηγυριού, μέχρι τη δεκαετία κυρίως του 1960, διότι ήταν ο πιο σημαντικός τρόπος μαζικής διασκέδασης.

Στις εκδηλώσεις της αποκριάς, που διαρκούσαν περίπου τρεις εβδομάδες, σχεδόν κάθε βράδυ χόρευαν σε αρκετά σπίτια, πολλές φορές και σε περισσότερα από δέκα. Στους αρκετούς γάμους που είχαμε κάθε χρόνο (15-20 ίσως και περισσότερους) οι νέοι και οι νέες του χωριού μας έβρισκαν την ευκαιρία και έδειχναν τις χορευτικές ικανότητές τους. Το ίδιο γινόταν και την 25η Μαρτίου, όπου μετά την Εκκλησία αν ο καιρός ήταν καλός και δεν έβρεχε για δύο-τρεις ώρες, οι νέοι και οι νέες του χωριού μας επίσης το έριχναν στο χορό στο προαύλιο της κάτω Εκκλησίας, της Κοίμησης της Θεοτόκου (μέχρι που τελείωσε το χτίσιμό της, το 1957-58, εκκλησιαζόμαστε στη Ζωοδόχο Πηγή).

Τη Μεγάλη Πέμπτη γινόταν πανηγύρι στα Λουτρά της Ηραίας. Εκεί πήγαιναν κυρίως όσοι πατριώτες ήθελαν να αγοράσουν και γουρουνόπουλο. Στο πανηγύρι αυτό έφτιαχναν παραδοσιακή φάβα, με κουκιά και χωρίς λάδι.

Το Πάσχα που ήταν η πρώτη γιορτή μετά τη σαρακοστή, πάλι γινόταν γλέντι και χορός, όπως και την επόμενη ημέρα, αν δεν ήταν του Αγίου Γεωργίου. Αν γιόρταζε ο Άγιος, τότε όλο το χωριό πήγαινε στο εξωκκλήσι στη Σφυρίδα, όπου γινόταν εκκλησιασμός και πανηγύρι στη συνέχεια με κρασί και μεζεδάκι. Επίσης πουλούσαν καραμέλες, τύχες και διάφορα άλλα ψιλικά, οι μαγαζάτορες του χωριού μας. (Ένα ωραίο άρθρο για το τι γινόταν τη μέρα αυτή στο χωριό μας έχει γράψει ο πατριώτης μας Θοδωρής Γ, Τρουπής, Γκράβαρης, αξίζει τον κόπο να το διαβάσετε, στην κατηγορία Αναμνήσεις, Το Πανηγύρι του Αϊ Γιωργιού).

Το επόμενο πανηγύρι γινόταν «την Παρασκευή της Λαμπρής», δηλαδή την πρώτη Παρασκευή μετά το Πάσχα, που γιόρταζε η εκκλησία μας Ζωοδόχος Πηγή. Τότε συνήθως έρχονταν και ''όργανα'' (μουσική), όπως ο Κονίδας με την παρέα του, με κλαρίνο και μπουζούκι από το χωριό Παπαδά. (Το κανονικό του όνομα ήταν Σταυρόπουλος). Μερικές φορές έρχονταν και δεύτερα ''όργανα'' ο Μαυρέλιας (Λιακόπουλος) από το Σαρακίνι και τότε έτρεχαν πιος θα πιάσει πρώτος τη θέση κάτω από το πουρνάρι, που ήταν κοντά στην δεξιά κάτω πόρτα της εκκλησίας. Στα πανηγύρια αυτά έβγαζε φωτογραφίες και ο πατριώτης «Σιωκλοπανάγος», που είχε παλιά μηχανή με τρίποδο.

Μετά το 1970 περίπου, που χτίστηκε το ξωκλήσι του Αγίου Αθανασίου στου «Τσιούμπι» γινόταν μόνο εκκλησιασμός στις 2 Μαΐου, χωρίς πανηγύρι.

Στις 21 Μαΐου, του Αγίου Κωνσταντίνου, γιορτάζει η εκκλησία στους Αράπηδες. Όλοι οι Σερβαίοι πήγαιναν εκεί με τις οικογένειές τους. Πανηγύρι με τα όλα του. ''Όργανα'', κρασί, μεζεδάκι τυρί και διάφορα άλλα, μα πάνω απ΄ όλα πολύ κέφι. Οι περισσότεροι πήγαιναν και επισκέψεις στα σπίτια, γιατί εκτός του ότι ήταν πολύ φιλόξενοι, είχαν και συγγενικούς-φιλικούς δεσμούς. Στο πανηγύρι αυτό έρχονταν και πολλοί από τα γύρω χωριά.

Της Αγίας Τριάδος, που είναι συνήθως στις αρχές Ιουνίου, γινόταν πανηγύρι διήμερο στου Σαρακίνι με χορούς και μουσική. Πήγαιναν αρκετοί πατριώτες μας, όχι όμως όπως στα άλλα των γύρω χωριών.

Στις 17 Ιουλίου, της Αγίας Μαρίνας, γινόταν πανηγύρι πίσω από τα Τρόπαια, στη λίμνη του Λάδωνα. Εκεί πήγαιναν πολλοί πατριώτες μας από την παραμονή και ήταν κυρίως για θρησκευτικούς λόγους (το είχαν τάμα να πάνε στη χάρη της, έλεγαν πολλές γυναίκες από το χωριό μας). Υπ' όψιν πως απέχει από το χωριό μας πέντε ως έξι ώρες, με τα πόδια βέβαια.

Το επόμενο πανηγύρι γινόταν στη μνήμη του Προφήτη Ηλία, στις 21 Ιουλίου. Το ξωκλήσι αυτό ανακαινίστηκε με πρωτοβουλία του αείμνηστου δάσκαλου και λογοτέχνη Θοδωρή Κ. Τρουπή, στο βουνό «Αγιολιάς» πάνω από το χωριό, δίπλα στο Παλιόκαστρο, όπου και εκεί γινόταν εκκλησιασμός και κάποιες χρονιές πανηγύρι με χορό, κρασάκι, βραστό κλπ.

Στις 26 Ιουλίου, της Αγίας Παρασκευής, γινόταν στο χωριό μας εκκλησιασμός στο ξωκλήσι στην Τρανή-Βρύση, με σφαχτό και κρασί στη συνέχεια. Την ίδια ημέρα γινόταν πανηγύρι στου Ράφτη και πολλοί πατριώτες πήγαιναν εκεί. Επίσης γινόταν και γίνεται το γνωστό διήμερο πανηγύρι στην Αγία Παρασκευή των Λαγκαδίων (περιοχή Σβόρνα). Εκεί γίνεται τα τελευταία χρόνια και διαγωνισμός δημοτικού τραγουδιού, με βραβεία και μεγάλη συμμετοχή. Το πανηγύρι αυτό έχει χαρακτήρα «εμποροπανήγυρις», όπου πολλοί πήγαιναν και αγόραζαν διάφορα, από ρούχα, λευκά είδη, μέχρι ζώα, μουλάρια, γαϊδούρια κλπ.

Το μεγάλο πανηγύρι του χωριού μας γινόταν το Δεκαπενταύγουστο στον εορτασμό της ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ. Γινόταν και γίνεται με τον πλέον επίσημο τρόπο, από την παραμονή με περιφορά-λιτάνευση της εικόνας και την επομένη με εκκλησιασμό. Το πανηγύρι, συνήθως με όργανα, κάποιες χρονιές γινόταν την παραμονή, άλλες ανήμερα και σπανιότερα κάποια άλλη μέρα. Μετά τον εσπερινό την παραμονή το έριχναν στο γλέντι στα μαγαζιά, τα πρώτα χρόνια μόνο οι άνδρες, αλλά όσο περνούσε ο καιρός άρχισαν να ακολουθούν και οι γυναίκες. Την επόμενη μέρα, μετά τον εκκλησιασμό, που συμμετείχε όλο το χωριό σχεδόν, πήγαιναν οι πατριώτες στα σπίτια τους για φαγητό και στη συνέχεια γύριζαν νωρίς το απόγευμα και το έριχναν πάλι στο γλέντι και το χορό, με συνοδεία συνήθως μουσικής (Κονίδας και Μαυρέλιας).

Στις 29 Αυγούστου που εορτάζει ο Αϊ Γιάννης, είχαμε μόνο εκκλησιασμό, στο ξωκλήσι μετά την Τρανηβρύση. Την ίδια μέρα έκαναν πανηγύρι και στο κοντινό μας Ψάρι, με «όργανα και χορούς». Εκεί πήγαιναν πάλι πολλοί πατριώτες μας, αφού είχαν χωράφια στην περιοχή και είχαν δημιουργήσει φιλίες με τους ντόπιους.

Τα τελευταία χρόνια, ο Γεώργιος Χρήστου Παπαγεωργίου, έκτισε στου Ήθι, την εκκλησία του Αγίου Νεκταρίου, που γιορτάζει στις 4 Σεπτεμβρίου. Ο κτήτωρ φροντίζει πάντα να γίνεται εκκλησιασμός, αρκετές φορές και με την ενεργό συμμετοχή του Δεσπότη. Όσοι βρίσκονται στο χωριό πηγαίνουν στον εορτασμό και αρκετοί κατεβαίνουν από την Αθήνα γι αυτό το λόγο.

Τέλος, στις 8 Σεπτεμβρίου γινόταν πάλι πανηγύρι στην Αράχοβα (της Γορτυνίας φυσικά), όπου πολλοί χωριανοί πήγαιναν ξανά, αφού είχαν τα χωράφια τους στην περιοχή.

Του Αγίου Ανδρέα στις 30 Νοεμβρίου, τις πιο πολλές φορές είχε κακό καιρό ή και χιόνι, οπότε δεν λειτουργούσαν καθόλου και η λειτουργία γινόταν στο χωριό. Τα τελευταία χρόνια γίνεται λειτουργία στο ξωκλήσι τον Ιούνιο στην εορτή Πέτρου και Παύλου.

Εκτός από αυτά τα πανηγύρια υπήρχαν και αρκετές άλλες ευκαιρίες στους πατριώτες που συγκεντρώνονταν και τόριχναν στο γλέντι, όπως σε ξέλαση, διάφορα «γιορτοφόρια», αρραβώνες κλπ.

Ο Δημητράκης

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)

τα παιδιά, ο Παναγούλης με τον Κωσταντάκο, έκλαιγαν μ' ένα κλάμα βουβό. Ο πόλεμος βλέπεις, όπως και η ξενιτιά, δεν είναι μόνο φονιάς της χαράς. Στερεί από τους ανθρώπους να δώκουν το στερνό φιλί στους δικούς τους, να τους τραγουδήσουν και ν' αλαφρύνει ο πόνος. Και σαν ήρθανε στο χωρίο τα παιδιά, ο Παναγούλης μ' ένα μάτι και μισοπαγαιμένος και κουβαλήσανε τα μαύρα μαντάτα, εκεί νά 'βλεπες τη Μήτσιαινα και τη Χρίσταινα και την Πετρού. Αλλά καλύτερα σου λέει να μην τις έβλεπε ανθρώπου μάτι. Δεν αφήκανε τρίχα στα κεφάλια τους. Σκουτί απάνω τους. Μοιρολόι να μην το σκούξουν. Κι ούλο το χωριό σαστισμένο. Κανείς δεν ήξερε τί θα φέρει τούτος ο πόλεμος μ' όλους τους νέους άντρες φευγάτους στο μέτωπο… Μόνο ότι πολλά κεφάλια θα φορέσουν από δω και πέρα μαύρα μαντήλια.

Και μετά τον πόλεμο πήγαν η Μήτσιαινα με τη Χρίσταινα και την Πετρού από κείνο το μαστοροχώρι της Γορτυνίας στον Άραξο με τα πόδια κι ήφεραν τα κόκκαλα των αντρών τους ζαλιά από κει με τα πόδια πάλι.

Τ' ακούς άνθρωπε; Τ' ακώ να λες. Κι ούλη τους τη ζωή δε βγάλανε τα μαύρα μητ' έφυγε η σκέπη της χήρας απ' τα κεφάλια τους κι η θλίψη απ' τις μορφές τους! Και βέβαια καμμιά δε σκέφτηκε να ξαναπαντρευτεί, όπως ούλες οι χήρες 'κείνο τον καιρό. Από κάτι τέτοια θα βγήκε η παροιμία "χήρα ν' όντας εχήρευε κάλλιο να ψυχομάχα". Τέτοια η ζωή τους από κει και πέρα.

Στερνότερα η Μήτσιαινα είδε το σπίτι της να παίρνει φωτιά και να γίνεται στάχτη. Θυμάμαι την ημέρα σα νά 'ταν χτες. Την κόρη της να τρέχει αλλόφρονη. Και το χωριό όλο να προσπαθεί να τη σβήσει. Κανα καιρό ήρθε κι ο γιός της ο μικρότερος, ώρμησε στο κατώι να πάρει είπαν μια χειροβομβίδα που είχε κρυμμένη σε μια παραθούρα απ' τον εμφύλιο, να μη σκοτωθούνε άδικα άνθρωποι.

Και σαν παντρεύτηκε ο πρώτος γιός του σκοτωμένου -τρεις γιούς είχε και δυο τσιούπες- με μια συχωριανή, κορίτσι βουνίσιο και λαμπερό σαν τη δροσάτη αυγή, ήρθαν -βλέπω κι ο νους μου πίσω βλέπει- κι έμειναν δίπλα στο σπίτι μας, στη γειτονιά μας και γειτονιά του άντρα της. Θυμάμαι το γάμο τους σαν όλους κείνο τον καιρό. Κι ούλοι καμάρωναν και ευχιόντουσαν στα φτωχά, για καλή ζωή, γερά παιδιά κι ορθά γεράματα. Ήταν από τις πρώτες νερό χορτάτες παραστάσεις που έχω και δεν ξεράθηκαν ποτές. Ήμουν θαρρώ στις πρώτες τάξεις του σκολειού.

Και στο παιδί τους δώκανε τ' όνομα του σκοτωμένου παππούλη στον Άραξο από τη βόμβα του εχθρού που ήρθε 'πίβουλος να κατακτήσει την πατρίδα. Και στόλιζε τη γειτονιά το παιδάκι εκείνο. Όσο το θυμάμαι μου φαίνεται πως ομορφότερο πλάσμα δεν ξαναείδα. Χαριτωμένο. Ίδιος ο έρωτας με την όψη μικρού παιδιού εκείνος που ακτινοβολεί στη φύση, όπως τον συνέλαβαν οι δαιμόνιοι της τέχνης ζωγράφοι κι απεικόνισαν στους πίνακές τους. Αυτούς που στολίζουν τα μεγάλα μουσεία κι είδα αργότερα. Αυτό το παιδί, το Δημητράκη, μου ανάπλαθε πάντα η μνήμη. Σχεδόν ιδεατό, καθώς λένε οι γραμματιζούμενοι.

Και μεγάλωνε το παιδάκι. Θά 'νταν δε θά 'νταν δυόμισυ χρονών όταν χάθηκε εκείνος ο άγγελος. Και να πως:

Στο χωριό είχανε τρυγημένο. Μιαν ημέρα του Σεπτέμβρη η μάννα του μαζί μ' άλλες δυο τρεις γειτόνισσες εκεί μέσα στο σπίτι της έβραζαν μούστο για κουλούρια, μουσταλευριές, πετιμέζια, σουτζούκια, όπως το είχαν συνήθειο. Να γευτούν τα παιδιά τους και η φαμελιά, και οι ιδιανές να δείξουν την προκοπή και την τέχνη τους. Έβρασε ο μούστος, κατέβασαν τον τέτζερη και τον βάλανε πέρα να κρυώσει. Ο ζωντανός άγγελος -ξέρετε δα πως είναι τα παιδάκια των δυο τριών χρονών και πόσο χάρμα που τα βλέπεις μόνοστρουμπουλούλι, πανέμορφο, πεταχτούλι, όλο γέλια και χαρά πήγαινε πέρα δώθε κι οι γυναίκες το καμάρωναν μακαρίζοντας την καλομάννα. Όμως ποιος αρχαίος είπε όλα κρέμονται από μια τρίχα; (Ἀπὸ τριχὸς ἠέρτηται). Και πολλά γίνονται απ' τη στιγμή που πιάνεις το ποτήρι μέχρι να το φέρεις στα χείλη σου; (πολλὰ πέλει απὸ κύλικος ἔως χείλεος ἄκρου). Και ποιός νέος ότι "είμαστε σχεδιασμένοι πάνω σε τραχούμενο νερό"; Και τί να ειπεί κανείς; Το μάτιασε το παιδί καμμιά σμιχτοφρύδα; Το γαύγισε; Κακιά στιγμή; Ότι όλα είναι τυχαία και μοιραία που φαίνεται να 'ναι ίσως το πιο σωστό και τίποτα δεν εξαρτάται από μας; Πάντως, όπως έπαιζε, πηγαίνοντας πίσω πίσω, οι κλιτσινάρες (το πίσω μέρος της άρθρωσης του γόνατος) στα ποδαράκια του βρήκαν στα χείλα του τέντζερη. Κι έτσι γυμνούλι που ήταν βρέθηκε ο κωλαράκος του όλος μέσα στον τέντζερη με τον καυτό μούστο.

***

Τα μετά τα καταλαβαίνετε. Έκαναν ό,τι μπόρεσαν η δόλια η μάννα του με τις άλλες γυναίκες. Ήρθε κι ο αγροτικός γιατρός. Ναι, είχε γιατρό εκείνο το κεφαλοχώρι, τότε που τούτος ο τόπος προσπαθούσε με νύχια και δόντια, μπράτσα και στήθια να σταθεί στα πόδια του στερνά από αμολόητες τρανές δέκα χρονώνε συμφορές. Και τί γιατρό! Ένα παλληκάρι από κάποιο χωριό του Άργους, τρίτος άγιος Ανάργυρος. Τί δεν έκανε; Ό,τι δεν τολμούν σήμερα παλιοί και ειδικευμένοι γιατροί σε μεγάλα νοσοκομεία με πλήθος μηχανήματα, εξετάσεις, ειδικότητες. Και γυναίκες ξεγένναγε και πύον τράβαγε από τις αμυγδαλές και τη βρογχοκήλη, και υγρό απ' τα πνευμόνια με σύριγγα που βύθιζε πίσω στην πλάτη, και σπασμένα χέρια- πόδια έφτιαχνε και υγειονομικό κανονισμό με τον τρόπο του επέβαλε στο χωριό. Που τον τηρούσαν και τον εφάρμοζαν όλοι. Προπαντός όμως εσέβονταν το γιατρό που με την επιστήμη του, τη συμπεριφορά του και την προσωπικότητά του ενέπνεε σεβασμό.

Ανέλαβε και το Δημητράκη. Δεν τον έστειλε στο νοσοκομείο της πρωτεύουσας του νομού. Έδωκε, εκτός από τις αλοιφές και τ' άλλα γιατρικά, την ψυχή του. Μοναχός του ερχότανε κι έκανε τις αλλαγές. Στην αρχή δυο φορές την ημέρα. Μετά μία κάθε μέρα. Κανόνισε τα πάντα. Ακόμα και τι θα τρώει το παιδί.

Όμως… τί να ειπείς "μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται απολέσαι"; Και γιατί να βούλεται ο Κύριος απολέσαι εντελώς αθώους; Και γιατί να μωραίνει; Της μοίρας τα γραμμένα ή ό,τι άλλο; Τί είναι ο Κύριος; Εκδικητής; Όχι, δεν τα υπογράφω με τίποτα.

Και μην ακούσω, καθώς λένε μερικοί, πως ο Θεός ζήλεψε το παιδί και θέλησε να το πάρει κοντά του. Ή πως τα μικρά παιδάκια σαν πεθαίνουν γίνονται τάχα άγγελοι και πάνε κοντά στο Θεό. Κατασκευάσματα του ανθρώπινου μυαλού. Γιατί όλα, όπως λέει ο στοχαστής, απ' το σκοτάδι ως το Θεό τά 'καμε ο νους του ανθρώπου. Ο νους και η παίδεψη της ψυχής του. Για να βρει καταφύγιο η ψυχή του και προ πάντων το δάκρυ του. Αφού ο άνθρωπος δεν μπορεί να εξηγήσει κυριολεκτικά τίποτα. Και τίποτα δεν εξαρτάται απ' αυτόν. Όλα, καθώς είπαμε, είναι τυχαία και μοιραία. Ακόμα και η παρουσία καθενός μας στον κόσμο συμπτωματική κι αυτή. Συμπτωματικά ήρθαμε και συμπτωματικά υπάρχουμε. Και όλα υπάρχουν όσο υπάρχει καθένας από μας. Και θα εξαφανιστούν όταν καθένας μας εξαφανιστεί.

Όσο για το Θεό δεν μπορεί να μένει απαθής μπροστά σε τέτοιες αδικίες. Κι ας ήταν να ερχότανε μια φορά να μας απαντήσει έστω σ' ένα απ' αυτά τα ερωτήματα. Που έκαναν ως και τον Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο να αγανακτήσει κάποτε και να τον μαλώσει. Γιατί τί άλλο κάμνει ο Άγιος όταν μετά το θάνατο του μικρότερου αδελφού του Καισάριου, λέει "Τὶς νόμος; οἵα δίκη; θνητῶν ἄνα, πῶς τόδ' ἔνευσας;" (Ποιός νόμος; Ποιά δικαιοσύνη; Βασιλιά των θνητών -Θεέ- πώς σ' αυτό εδώ που βλέπουμε μπροστά μας συγκατένευσες;).

{Είναι μνημείο τέχνης το επίγραμμα του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου στον τάφο του αδελφού του Καισαρίου.

«Όση Σοφία είναι εφικτή στο νου τ' ανθρώπου – η γεωμετρία, των άστρων η θέση, της λογικής τα στρατηγήματα ("λογικής τέχνης τα παλαίσματα"), η γραμματική, η ιατρική, της ρητορικής η ορμή ("ρητορικῆς τε μένος") –όλη ο Καισάριος και ο φτερωτός του νους την κάτεχε. Μα αλίμονο. Μια χούφτα σκόνη είναι πια. ("Αἰαῖ, πᾶσιν ὁμῶς νῦν κόνις ἔστ' ὀλίγη").» Για να ξεσπάσει με το: " Τὶς νόμος; οἵα δίκη; θνητῶν ἄνα, πῶς τόδ' ἔνευσας;" , που αληθινότερο λόγο δίχως ίχνος ψεύδους, πιο "όρθια ηθική", με συγκλονιστική τέχνη δοσμένον, που κατέστησε αθάνατον και τον Καισάριον, δεν μπόρεσα να φανταστώ. Και σε κάτι τέτοια σταυροδρόμια βλέπω τον Χριστιανισμό να συναντιέται με τον Ελληνισμό κι έχουμε πια εκείνο που ονομάζεται ελληνοχριστιανικός πολιτισμός. Τη σύνθεση μόνον έτσι την εννοώ.}

Κι έμειναν ερωτήματα και τέτοια θα μείνουν για πάντα για να αντιλαλούν την αγωνία μας των ανθρώπων, χωρίς ποτέ να απαντηθούν. Κι είναι τούτο η απόλυτη ανθρώπινη τραγωδία. Μόνο που δεν στεκόμαστε να την σκεφτούμε. Κι είναι τούτο χειρότερο από την ίδια την τραγωδία του που όσο πάει γίνεται όλο πιο τραγική. Και κάνει και μας τώρα να τα βάζουμε ως και με το Θεό χωρίς μάλιστα νά 'χω πει τίποτα ακόμα γι' αυτή την αγανάκτηση.

Ας τα πιάσουμε λοιπόν από κει που τ' αφήκαμε. Η περίπτωση του παιδιού που κάηκε στο μούστο ήταν το μέγα γεγονός του χωριού κι ούλοι για τούτο λέγανε. Και για μέρες πολλές ρωτούσαν να μάθουν για το Δημητράκη. Και μάθαιναν και ήξεραν. Κι εύχονταν και χαίρονταν που πήγαινε καλά. Και καμάρωναν για το γιατρό τους. Μερικοί μόνο φοβούνταν μην τους τον πάρουν γι' αλλού ή σε κανένα νοσοκομείο.

Ώσπου μια μέρα που κείνος έλειπε για δουλειές του στην Τρίπολη -θαλαρχότανε το βράδυ για την αλλαγή- πέρασε από τη γειτονιά ο γερ-Αντώνης απ' το κάτω χωριό. Είδε τη μάννα του παιδιού όξω στην αυλή και τη ρώτησε. Κι εκείνη:

-Κόντεψε να το χάσω το μοναχοπαίδι μου μπάρμπα Αντώνη. Από του Χάρου τα δόντια γλίτωσε την τελευταία στιγμή. Δόξα τῶ Θεῶ. Βοήθησε ο Θεός κι ο γιατρός, ώρα του γλυκιά κι ευλογημένη όπου βρίσκεται, και τώρα πάει καλά. Κι ο γερ-Αντώνης:

-Δεν ξέρω τί λέει και τί κάνει ο γιατρός, μια φορά να ξέρεις ότι η φωτιά παίρνεται με τη φωτιά. Καημένο δεν είν' το παιδί σου; Έ, η φωτιά θέλει φωτιά, απεφάνθη ο γέρος απόφοιτος της σχολής Φραγκογιαννούς.

Και σύνεστησε στη μάννα να βάλει πάνω στο καημένο ασβέστη άσβεστο. Κι εκείνη η άλλοτρη πάνω στον πόνο και την αγωνία, την άγνοια και την ευπιστία της, τόκαμε. Τ' ακούς άνθρωπε; Τ' ακώ να λες.

Απομεσήμερο πέρασε ο γέρος, απόγευμα βρήκε κι έβαλε τον ασβέστη. Πολύ – λίγο δεν ξέρω. Πάντως το παιδί όταν κατά το σούρουπο ήρθε ο γιατρός είχε πάρει δρόμο. Από λίγο ξεψύχησε στα χέρια του. Πήγε να βρει τον παππούλη ο εγγονός που είχε τ' όνομά του, εκείνον που σκοτώθηκε απ' τη βόμπα πόριξε το ιταλικό σιδερένιο πουλί. Τούτη τη βόμπα όμως, χειρότερη εκείνης, ποιός την έριξε; Την αυγή η καμπάνα βάρεσε λυπητερά για το Δημητράκη.

Τά 'φερε η ζωή να πάρω δρόμους ώστε είδα θανάτους και θανάτους. Βίαιους, αιφνιδίους, κατόπιν εγκλημάτων, απ' αρρώστιες. Τέτοιον όμως άλλον κανένα. Είδα και θρήνους πολλούς. Κοπετούς. Ρωμιοκομμούς μανιάτικους για νέους ανθρώπους και ήρωες αληθινούς. Μεγαλύτερον όμως θρήνο από τους θρήνους και τα τραγούδια που είπαν στο Δημητράκη άλλον κανένα. Και περισσότερο απ' τη βαριόμοιρη τη μάννα του και τον πατέρα του Δημητράκη. Που είχε το όνομα του πατέρα του που σκοτώθηκε στον Άραξο από τη βόμβα του ιταλικού αεροπλάνου. Τί θρήνος ήταν εκείνος Θεέ μου!

Εντυπωσιακή αυλόπορτα σε παλιό Στρικέϊκο σπίτι, ιδιοκτησίας σήμερα, ηλία Σκούρου

Ο πατέρας αγκάλιαζε την τόσο μικρούλα νεκρόκασα του παιδιού γεμάτη δυόσμους και μυριστικά με μέσα το Δημητράκη του ίδια κούκλα πανέμορφη και ξέσπαγε σ' ένα τρανταχτό κλάμα που έμοιαζε γέλιο. Κι ήταν τόσο παρατεταμένο. Στην αρχή γέλιο κακαριστό τό 'παιρνες. Και πέρναγε ώρα πολλή να καταλάβεις πως ήταν κοπετός. Κι απέ ακολουθούσαν όλοι. Συγγενείς και μη. Στεκόμουν θυμάμαι, παιδί χαμένο, όρθιος παρά πίσω κι έβλεπα. Μόνο έβλεπα κι έκλαιγα σα να είχα καταλάβει όλα τα μεγάλα μυστήρια που δεν θα ξεδιαλύνει ποτέ κανείς. Αργότερα πολύ, έμαθα τι έγραφε η πόρτα του Κεραμεικού για την ανθρώπινη ζωή. "Στάθι καὶ οἴκτιρον". Ποτέ μου δεν ξαναείδα τέτοιο κλάμα.

Αμ, μ' εκείνη τη συφοριασμένη μάννα τι σκηνές ήσαν εκείνες; Το παιδί της να κλάψει ή τον εαυτό της; Τη χαρά της, τη λαχτάρα της, το μεγάλο της όνειρο που τό 'στειλε στο τάφο η ίδια; Πού στέκεται αλήθεια η θλίψη; Αφήτε την εκείνη. Οι κρωξιές της, οι θρήνοι της, ακόμα κι όταν σώπαινε κλαίγοντας βουβά, όλα της, ραγίζανε τα βράχια και τα βουνά. Και κανείς δεν είχε λόγο να της ρίξει αβανιά. Λίγοι μόνο μίλησαν για θεϊκή οργή. Αλλά πάλι γιατί; Κι ούλο της το λογικό σαλεμένο, αφού δεν καταλάβαινε πώς έχασε τέτοιο θησαυρό. Είχε παλαβώσει. Και "τραγουδούσε" με φωνή που δεν είχε πιο θρηνητική στον κόσμο.

Κι αυτό με σημάδεψε κι αποτέλεσε το μέτρο για να εννοήσω πώς ήσαν οι θρήνοι και τα μοιρολόγια από την αρχαιότητα ως τα σήμερα. Άλλο μέτρο δεν υπήρξε για μένα. Ποτέ απ' όσα άκουσα, σ' όποια τέχνη, όσο υψηλή, δεν ένιωσα λόγια πιο βαθιά ανάμεσα στην καρδιά του ανθρώπου. Τίποτα τραγικότερο, βαθύτερο, σοφώτερο. Εκείνος μου φαίνεται είχε πυκνώσει όλους τους θρήνους που είδα κι άκουσα και πάλι δεν τον φτάνουν. Και οι μεγάλοι ποιητές με τα περίτεχνα πραγματικά ποιήματά τους χλομιάζουν. Η ψυχή της δεν ήταν δική της. Του παιδιού της την ψυχή ακολουθούσε και εξέπεμπε. Σα να πήγαινε μπροστά το παιδί σε άγνωστο μακρινό κι ανεπίστροφο ταξείδι, κι εκείνη ήθελε να πάει μαζί να τού 'χει την έννοια. Μην κρυώσει, μην πεινάσει, μην κλάψει… Κι ένιωσα το μέγεθος της τραγικότητας της ανθρώπινης ζωής.

Εκείνο όμως που δεν κατάλαβα είναι πως καμμιά μεγαλαυχία, περιφρονητική συμπεριφορά απέναντι στους θεούς, ύβρις καθώς λένε, δεν μπόρεσε ίσαμε σήμερα να απαντήσει στα δικά μου "γιατί"… και πολλές φορές αμφιβάλλω αν έτσι το θέλησε ο Θεός. Και χωρίς να θέλω να ταράξω τα ιερά αναπεταρίσματα κανενός, ούτε να πείσω, δεν κρύβω, σαν τον Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο, πως κάποτε αγανακτώ. Και λέω: δεν μπορεί αυτόν τον κόσμο τόσο άδικο, σκληρό, απάνθρωπο κι ανελέητο να τον έφτιαξε κάποιος Θεός. Κι έτσι μόνο βρίσκω κάτι σαν απάντηση στα μεγάλα ερωτηματικά. Που όταν τα συζητάμε έχουν μια μεγαλοπρέπεια. Φέρνουν κι ένα είδος παρηγοριάς. Σα να φεύγεις απ' τον πυρήνα, τη φωτιά και τη λάβα της γης που είναι στα σωθικά της και βρίσκεσαι στο περίβλημα με τα δέντρα, τα ποτάμια, τα λουλούδια, τα πουλιά και γαληνεύεις. Και σήμερα τόσο αδέξια καταπιάστηκα με τέτοια τραγωδία. Πώς τόλμησα; Συγχωρέστε με.

Τώρα, πέστε το θεία δίκη, πεπρωμένο, μοιραίο, τυχαίο, όπως θέλετε, όταν δεν είχε σαραντίσει ο Δημητράκης και σκοτώθηκε και το 'γγόνι του γερ-Αντώνη, που είχε τ' όνομά του. Εννιά χρονών παλληκαράκι και τούτο, από 'να σιδερένιο τόπι*, κατάλοιπο του αλληλοσπαραγμού που βρήκε κι έπαιζε.

Τ' ακούς και τούτο άνθρωπε;

Τ' ακώ να λες.

Θεόδωρος Ηλ. Χειμώνας
Καρδιολόγος

Μεσογείων 214, πλησίον μετρό Χολαργού. Τηλ. 2155453124, 6974968876.

Τα Οικονομικά μας

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Α) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
1) Αρ. Λογ. 6014-040030-371
2) IBAN: GR 5001710140006014040030371
Β) ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΦΑ
1) Αρ. Λογ.: 151-002101-091057
2) IBAN: GR 9701401510151002101091057

Έσοδα από 10-4-2017 έως 17-7-2017		
602	ΑΠΟ ΑΤΖΕΝΤΑ	435
597	ΑΝΩΝΥΜΟΣ (ΠΕΙΡ.)	50
112	ΒΕΡΓΟΥ-ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΚΟΥΛΑ	20
585	ΒΥΤΙΝΙΩΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	15
590	ΓΚΟΥΤΗ-ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΚΗ ΚΟΥΛΑ Στη μνήμη Αθανασίας και Μαρίνη Βέργου	50
588	ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ	30
592	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ-ΜΙΧΑΗΛΑΡΗ ΠΑΝ/ΤΑ (ΠΕΙΡ.)	50
593	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	50
594	ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΔΡ.	30
595	ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΔΡ. Στη μνήμη της αδελφής του Χριστίνας	20
586	ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20
601	ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓ.	20
591	ΜΠΟΡΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΩΝ. (Ιατρός) Δωρεά στην κατασκευή βρύσης στη «Ράχη» Στη μνήμη του πατέρα της Κώστα.	2000
146	ΜΠΟΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝ. Στη μνήμη της συζύγου του Ειρήνης Μανούσου	50
142	ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	10
599	ΠΑΠΑΓΕΩΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ.	30
598	ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-ΚΕΡΜΠΕΣΙΩΤΗ ΚΩΝ.	50
141	ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10
589	ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΡ.ΠΕΙΡ.)	100
144	ΣΤΑΜΑΔΙΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΕΩΡΓ. Στη μνήμη εξαδέλφης του Ειρήνης Ι. Μπόρα-Μανούσου	50
596	ΣΤΡΙΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΙΩΑΝ-ΧΑΡΑΛ (ΠΕΙΡ.)	100
600	ΣΤΡΙΚΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΝΔΡ.	20
145	ΣΧΙΖΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝ.(ΠΕΤΡΟΥΛΙΑΣ)	50
114	ΣΧΙΖΑΣ ΤΑΚΗΣ ΔΗΜ.	30
113	ΤΡΟΥΠΗ-ΓΚΟΤΣΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	30
115	ΤΡΟΥΠΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι.(ΟΙΝΟΠΟΙΟΣ)	100
587	ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	50
143	ΧΡΥΣΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	**3480**
	ΕΞΟΔΑ ΙΔΙΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ	
55	ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΑΝΤΖΕΝΤΑΣ	750
56	ΔΕΗ	36
57	ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ (ΕΦΗΜ.)	318
58	ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ (ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ)	316
59	ΠΙΣΙΜΗΣΗΣ ΒΡΥΣΗ ΡΑΧΗΣ	1766
60	ΔΕΜΟΚΟΙΤΗΣ-ΛΙΜΝΙΤΣΑ-ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙ)+86 ΚΑΘ.	816
61	ΕΞΟΔΑ ΛΟΓΑΡ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	34
62	ΔΕΗ	40
63	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ	20
64	ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ	50
65	ΦΩΤΟ ΣΤΑΘΗ ΔΑΡΑ	80
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	4226
	ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ	
	Προηγούμενο υπόλοιπο 10.4.2017	**7534**
	Σύνολο Εσόδων	**3480**
	Μείον έξοδα	**4226**
	Υπόλοιπο	**6788**

Ο Ταμίας
Ιωάννης Στ. Βέργος

Ο Πρόεδρος
Ιωάννης Κ. Μπόρας

Η ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΣ

Συν. από σελ. 1

ναι λίγο. Η μέγιστη πλειοψηφία των άρθρων που έχουν αναρτηθεί μέχρι σήμερα (περίπου 3.250) αφορούν στο χωριό και στους πατριώτες. Την τελευταία χρονιά αναρτήθηκαν περί τα 300 άρθρα (στη μέγιστη πλειοψηφία τους από πατριώτες).

ΤΟ κόστος συντήρησης της ιστοσελίδας είναι περίπου 250 ευρώ το χρόνο και δεν είναι λίγες οι φορές που δημιουργήθηκαν προβλήματα λειτουργίας, στην περίοδο των 8,5 ετών. Ευτυχώς τον τελευταίο καιρό με την αλλαγή της εταιρίας που φιλοξενεί την ιστοσελίδα τα προβλήματα έχουν περιοριστεί στο ελάχιστο.

ΣΙΓΟΥΡΑ υπάρχουν πάρα πολλοί νέοι από το χωριό, που είναι καλοί γνώστες του αντικειμένου και θα μπορούσαν να προσφέρουν στο Σύνδεσμο τις εθελοντικές τους υπηρεσίες. Οι παλιοί διαχειριστές υπόσχονται αμέριστη συμπαράσταση.

Εκδηλώσεις του Συνδέσμου.

* Κοπή πίτας και βράβευση νέων. Με επιτυχία θεωρούμε πως έγινε αυτή η εκδήλωση του Συνδέσμου στην αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης.

Βραβεύτηκαν 23 Σερβιωτόπουλα για τις επιτυχίες τους και πέραν αυτού δόθηκε η ευκαιρία στους πατριώτες να ειδωθούνε και να ανταλλάξουν ευχές και λίγες κουβέντες, στις δύσκολες σήμερα συνθήκες επικοινωνίας και συναναστροφής που αντιμετωπίζουμε όλοι.

* Αποκριάτικος χορός. Εξ ίσου σημαντική ήταν και αυτή η εκδήλωση. Προσήλθαν και διασκέδασαν 114 πατριώτες, με πολύ κέφι και μεγάλη πολύ μεγάλη διάθεση για χορό. Πλέον αυτού έγινε και λαχειοφόρος που απέδωσε στο Σύνδεσμο κάποια οικονομικά οφέλη. Ευχόμαστε το νέο ΔΣ να μπορέσει να συνεχίσει τις δύο αυτές εκδηλώσεις.

Γ) Έργα στο χωριό.

Σε άλλες στήλες της εφημερίδας γίνεται εκτεταμένη αναφορά για τα έργα που έγιναν από το Σύνδεσμο στο χωριό, το τελευταίο διάστημα. Υπάρχουν πάντως και κάποια ακόμη μικρά έργα, που δεν είναι δύσκολο να γίνουν.

Συμπεράσματα-προοπτικές.

Ως διορισμένο ΔΣ του Συνδέσμου μας κάναμε τα τελευταία δύο χρόνια, ότι καλύτερο μπορούσαμε, ως συνέχεια προγενέστερης συλλογικής δράσης, αφού τα περισσότερα από τα σημερινά μέλη υπηρετήσαμε το Σύνδεσμο επί σειρά ετών από το 1976 επί προεδρίας Στάθη Δάρα (τότε που πρωτοεκδόθηκε η εφημερίδα και έγινε ο Αραπαίικος δρόμος) αλλά και την περίοδο προεδρίας Ηλία Χειμώνα και Θ. Τρουπή (τότε που αγοράστηκε το γραφείο του Συνδέσμου, έγινε το Πολ. Κέντρο στο χωριό, δημιουργήθηκε η ιστοσελίδα κλπ). Αυτή μας η συμμετοχή κατά περιόδους στο ΔΣ, δεν αποκλείει σε καμία περίπτωση, κάποια από τα σημερινά μέλη να θελήσουν να συνεχίσουν την παροχή των συλλογικών τους υπηρεσιών.

Ίσως κάποιοι άλλοι πατριώτες στη θέση μας, να έκαναν πολύ περισσότερα πράγματα, από αυτά που κάναμε εμείς. Δεν έχουν παρά να αποδεχθούν μια θέση στο νέο ΔΣ, στην ερχόμενη ΓΣ. Είναι βέβαιο πως όλοι μπορούν να προσφέρουν κάτι (έστω και ελάχιστο) και όλοι έχουν υποχρέωση να προσφέρουν, αφού ως Σερβαίοι είμαστε όλοι μια οικογένεια και ο ένας πρέπει να βοηθάει τον άλλο. Ιδιαίτερα όσοι δεν είχαν μέχρι σήμερα την ευκαιρία και τη χαρά να προσφέρουν στους συμπατριώτες τους «κάτι τις». Όπως έχουν σήμερα τα πράγματα και

'Εργο ιατρού Μαρίας συζ. Χ. Μαραγκού.

μόνο η απλή συμμετοχή ενός πατριώτη στο ΔΣ –ακόμη και χωρίς κανένα απολύτως έργο- είναι μία θετική προσφορά, μιας και ο Σύνδεσμος σήμερα βρίσκεται σε κατάσταση «λίγο πριν τον γκρεμό», αφού στις 2 τελευταίες Γ.Σ. δεν βρέθηκαν πατριώτες να θέσουν υποψηφιότητα για να εκλεγεί νέο ΔΣ.

Στο ερώτημα, τι θα γίνει αν δεν βρεθούν πατριώτες, ώστε να συγκροτηθεί νέο ΔΣ, μπορούν να δοθούν δύο απαντήσεις: α) Να διαλυθεί ο Σύνδεσμος με την διαδικασία που προβλέπεται από τον κανονισμό και β) να αδρανοποιηθεί, όπως συμβαίνει με πολλούς Γορτυνιακούς Συνδέσμους (σχετικές αναφορές στην εφημερίδα Γορτυνία). Με την αδρανοποίηση, σε αδρές γραμμές, ισχύουν περίπου τα εξής: το τελευταίο ΔΣ έχει την νομική ευθύνη απέναντι στην Πολιτεία και καλύπτει μόνο τις στοιχειώδεις ανάγκες για την υποτυπώδη λειτουργία του Συνδέσμου (ΔΕΗ, Κοινόχρηστα γραφείου, ΕΝΦΙΑ –περί τα 300 ευρώ το χρόνο- λειτουργία ιστοσελίδας κλπ), χωρίς καμία υποχρέωση για εκδηλώσεις, έργα, εφημερίδα και άλλα.

Η θέση του σημερινού ΔΣ είναι πως αξίζουν συγχαρητήρια σε όλα τα Συμβούλια που προηγήθηκαν μέχρι σήμερα, άσχετα με το έργο που το καθένα παρήγαγε. Και μόνο η συμμετοχή αξίζει επαίνου. Ο λόγος είναι απλός. Αν κατηγορηθεί κάποιο ΔΣ στο σύνολό του, ή κάποιο μέλος του, με τι διάθεση κάποιος πατριώτης θα θελήσει να εκδηλώσει το ενδιαφέρον του να συμμετάσχει σε νέο ΔΣ;; θα σκεφτεί ίσως πως και αυτός ενδεχομένως μπορεί να βρεθεί σε ανάλογη θέση και να δεχθεί την ίδια κριτική.

Συνεπώς, κατά τη δική μας άποψη και με βάση την εμπειρία που έχουμε στα συλλογικά πράγματα, ΜΟΝΟ καλές κουβέντες πρέπει να λέγονται για όλα τα ΔΣ που έχουν υπηρετήσει μέχρι σήμερα το Σύνδεσμο, αν δεν θέλουμε τη διάλυσή του. Στην εποχή μας έχουμε απόλυτη δημοκρατία και καθένας είναι ελεύθερος να λέει ότι θέλει. Από την άλλη έχουμε τη γνώμη πως το σύνολο σχεδόν των πατριωτών (εξαιρέσεις πάντα υπάρχουν) θεωρεί ως υπέρτερο αγαθό τη μη διάλυση του Συνδέσμου. Αυτό πρέπει να μας κάνει όλους περισσότερο προσεκτικούς στην άσκηση κριτικής στα ΔΣ. Είναι βέβαια αυτονόητο, πως αν κάποιος θεωρεί πως κάτι δεν έγινε σωστά, δεν έχει παρά να αναλάβει ο ίδιος να διορθώσει το λάθος. Αυτό δεν είναι το σωστό και το δίκαιο και πάνω απ΄όλα το δημοκρατικό;

Και ένα τελευταίο σχόλιο για την εφημερίδα. Στην ανάγκη -και προκειμένου να μην διακοπεί η λειτουργία της (εκ δύο κακών το μη χείρον βέλτιστον)- μπορεί να μειωθεί ο αριθμός σελίδων σε 4 και να περιοριστεί η αποστολή μόνο σε συνδρομητές. Έτσι το κόστος θα μειωθεί ακόμη και στο μισό, δηλαδή περί τα 1500-2000 ευρώ το χρόνο, που αντιστοιχεί σε 100 περίπου συνδρομές με 20 ευρώ το χρόνο. Μακάρι να βρεθούν άνθρωποι που θα συνεχίσουν την έκδοση, όπως γινόταν μέχρι σήμερα.

Μνημείο Λοχαγό Δ. Τρουπή.

Όπως είναι γνωστό, την Κυριακή 16-07-17 έγινε στο χωριό λαϊκή συνέλευση σχετικά με την τοποθέτηση προτομής του λοχαγού Δ. Τρουπή στην κεντρική πλατεία του χωριού, απέναντι από το μαγαζί του Γιάννη Ρουσιά, κοντά στην κολώνα της ΔΕΗ. Η απόφαση ήταν ομόφωνα θετική από όσα πληροφορηθήκαμε (όχι επισήμως) και θα ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από το νόμο. Η όλη πρωτοβουλία ανήκει στον πατριώτη καθηγητή Ιατρικής Γ. Θ. Τρουπή, στον οποίο αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Η πράξη αυτή αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση και από άλλους πατριώτες, που θέλουν να συνδέσουν το όνομά τους με κάποιο προσωπικό έργο στο χωριό.

Με αφορμή αυτό το γεγονός, θεωρούμε πως είναι σωστό και δίκαιο να γίνει και αναγραφή των ονομάτων στο Ηρώο της Ράχης, όλων των «πεσόντων» σε πολεμικές συρράξεις, όπως έχει γίνει και για τους Αραπαίους «πεσόντας» στο Ηρώο της περιοχής, που έγινε από το Σύνδεσμο το 2005, επί προεδρίας Ηλία Χειμώνα. Η πρωτοβουλία ανήκει στις Τοπικές Αρχές. Ο Σύνδεσμος αναλαμβάνει το κόστος και οτιδήποτε άλλο χρειαστεί.

Το θέμα τοποθέτησης προτομής του λοχαγού στο χωριό είναι αρκετά παλιό. Σε επιστολή που έστειλε ο αείμνηστος Αντ. Κουτσανδριαδάς στο Σύνδεσμο (περίληψη στο 199 φ. του Αρτοζήνου) γράφει:

«...Το 1935 ήρθε στου Σέρβου ο συνταγματάρχης Παρασκευόπουλος από του Πυρί, που ήταν διοικητής στην Τρίπολη μαζί με έναν άλλον αξιωματικό καβάλα στα άλογα τους. Καθίσανε έξω στου Ρουσιά που ήτανε μια μεγάλη καριά και εμείς τα παιδιά πήγαμε κοντά και τους κυττάγαμε. φωνάξανε το δάσκαλο Μήτσιο Σχίζα και τα αδέρφια του λοχαγού Βασίλη και Θανάση και τους είπε ο Συνταγματάρχης να διαθέσουν τόπο να φτιάξει ανδριάντα του λοχαγού που έπεσε στη Μικρά Ασία. Τα αδέρφια σηκώσανε τα χέρια και δήξανε του Τσιούμπη, τον Αγιοθανάση. ...Αμέσως οι στρατιωτικοί καβαλήκανε τα άλογα τους και φύγανε χωρίς να πούνε ένα γεια... »

Επίσης ο αείμνηστος λογοτέχνης Θ. Κ. Τρουπής ασχολήθηκε ενεργά με το θέμα αυτό. Στο βιβλίο του «Σκαλίζοντας τις ρίζες μας» (Άνοιξη 1987) δημοσιεύει την παρακάτω φωτογραφία του Τ. Σχίζα με τίτλο: "Πήλινη ημιτελής προτομή του λοχαγού Δ. Τρουπή" του γλύπτη Γ. Μέγγουλα. Αριστερά στη φωτ. η Ελένη Θ. Τρουπή.

Ευχαριστούμε τον Γ. Σεφερλή για τη δωρέαν σύνταξη της φορολογικής δήλωσης του Συνδέσμου